

Címlap

JUNIOR VB – VERSENYZŐI SZEMMEL

Sprint döntő

Majdnem másfél hetet töltöttünk edzőtáborozással és aklimatizálódással a VB kezdete előtt. Ennyi időnk volt hozzászokni a helyi viszonyokhoz, kidolgozni a legeredményesebb tájfutó taktikát, technikát. Mindannyian nagy izgalommal vártuk a rövidtáv döntőt, ami a VB nyitóprogramja volt. Fűtött minket a bizonyítási vágy, hogy megmutassuk, mégsem utaztunk hiába a Föld túlsó oldalára.

Még itthon megpróbáltunk minél több információt szerezni a terepről. Műholdfelvételeket egyeztettünk össze az állatker sematikus térképével. Az egész mezőnyt jól ismertem, mégsem merültem esélylatoogatásba. Egy céloom volt: lehetőleg hiba nélkül, a legjobb formámat nyújtva teljesíteni a pályát. Habár ez nem sikerült száz százalékosan, az eredménynel tökéletesen elégedett lehetek.

A karanténban eltöltött majd két óras várakozás kissé megviselte az idegeimet. Igen türelmetlenül álltam rajthoz, ami rögtön a pálya elején megbosszulta magát. Az egyes pontra menet nem hagytam elég időt magamnak kiválasztani a legjobb útvonalat. Ennek a kapkodásnak köszönhetően rögtön 10 mp-es hátrányba kerültem. És ezzel sajnos a rossz sorozat még nem ért véget, egy újabb, még nagyobb hibát kellett elkövessek, hogy észhez térjek. A kettesről rossz irányban futottam ki, összetévesztettem a tavakat, és emiatt túlságosan is jobbra fordultam. Szerencsére egész gyorsan reagáltam, de így is 15 mp-t vesztettem. A 4-5-6 átmenetekben a végén indulóknak a magas aljnövényzet miatt remek csapás vitt a pontig.

A pályában igyekeztem útvonalválasztási feladatokat kitzúzni, de ez kimerült a „jobbra vagy balra kerülünk?” kérdésben. A hetesre a jobbra kerülést választottam, amiben az előttem induló ausztrál fiú is megerősített. A nyolcas nem volt nehéz, már az egyeste menet megjegyeztem magamnak a kis házikót, ami mellett a pont volt. Innentől a szurkolók sorfalat álltak az átfutóig, a térképre szinte rá se kellett nézmem. Ez igen nagy könnyel-

műség volt tölem, könnyen rossz pontot foghattam volna. Egyre gyorsabb tempót diktáltam, ráadásul a térkép nagyon zavaros volt ezen a helyen, alig lehetett kiolvasni a pálya volnalvezetését. Egy pillanatra elvesztettem a kapcsolatot a térképpel, mondhatni, az átfutó utáni pont meglepetésként ért. Nagyon nehéz kezelni az ehhez hasonló szituációkat, a szurkolók igen nyomasztó hatással vannak a versenyzőkre. Nem könnyű ilyenkor is higgadtnak lenni, akaratlanul is gyorsabban futunk. Ebben az esetben szerencsém volt, de nagyon fontos, hogy tanuljak a történetekből.

Már korábban kiagyaltam, hogy a hosszú átmenetben merre megyek. A jobboldali variáció kézenfekvőnek és biztonságosnak tűnt a vezetővonalak miatt. Közben volt időm végignézni a pálya maradék részét, kiválasztottam a további útvonalaimat.

A 13-as pontról kijövet 180°-ot kellett fordulnom. Itt újból becsúszott egy kisebb hiba. Rossz ösvényen tértem le, ezért át kellett vágjak a bozótoson. A következő meglepetés akkor ért, mikor befutottam az udvarba, és teljesen más képet fogadtam, mint amit vártam. Egy lépcsővel találtam szembe magam, és a bokroktól alig láttam valamit. Semmit se értemtem, de tétovázásra nem volt idő, folytattam utamat az udvar közepe felé. Ekkor bal kéz felől nagy örömmre megpillantottam a bóját. A kód stimmel, nyomás tovább.

Rögtön megfordultam, és kifutottam a kapun. Nagy merészség volt bevállalni az átvágást a kis híd után, magas fűben, mocsáron keresztül jutottam el a pontig, de megérte. Megnyertem az átmenetet. A pálya utolsó szakasza technikailag egyszerűbb volt, elkezdődhetett a hajrá. A 17-esnél figyelni kellett, hogy jó ösvényen térjünk le az útról, nem okozott gondot. A befutópontra még épphogy levettem az irányt, de főképp a hangok után mentem. A beérkezésem után alig kaptam levegőt, a hideg nyirkos időben úgy lefagyott a tudóm. A kiolvasásnál megkérdeztem hányadik helyen állok. Ötödik! Másra már nem is tudtam gondolni.

Lenkei Zolt

TÁJOLÓ

A Budapesti Tájfutók
Szövetségének lapja

2007. 10. szám

A szerkesztőség vezetője:

Schell Antal

Szerkesztőbizottság:

Argay Gyula, Cseresnyés Ágnes,
Hajdu Martin, Józsa Sándor,
Nemesházi László

Terjesztés: Keszthelyi Ildikó

Szerkesztőség:

1053 Budapest,

Curia u. 3. II/2.

Tel.: (06-1) 266-35-91

e-mail: tajolo1@t-online.hu

Hivatalos idő:

kedd, csütörtök

16–19 óráig

Kiadja:

a Budapesti Tájfutók Szövetsége

Felelős kiadó:

Bugar József

HU ISSN 1215-8526

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzártá megjelenik

10. 11. 20. 11. 30.

Megrendelhető

a Budapesti Tájfutók

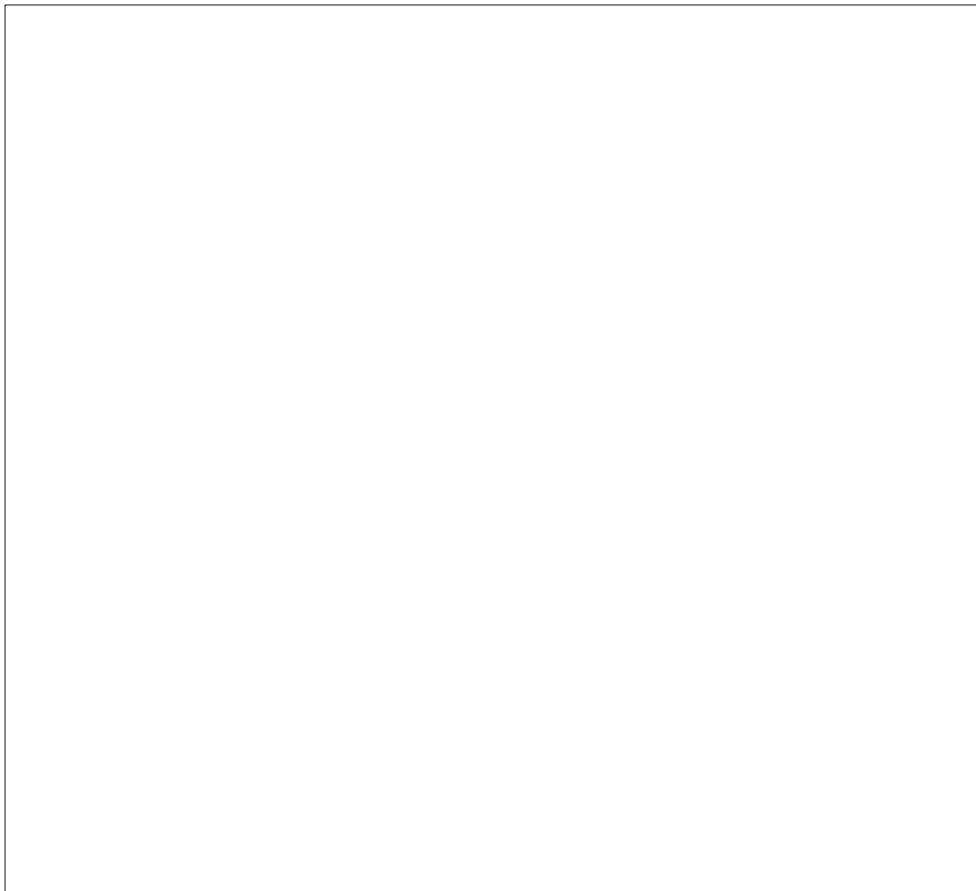
Szövetségénél,

a szerkesztőség címén.

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

Színes térkép



A középtávú pálya

Középtáv döntő

Az idei Junior VB talán egyik legnagyobb meglepetése volt a középtáv döntő pályája. Az útvonal átvezetett a normáltáv terepén, a verseny nagyon sok pontból állt, két nagyon rövid átmenettel kezdődött (a futók közel fele a kettesre futott hamarabb), és az érdemi része meglepően lapos terepen zajlott. De lássuk, hogy is nézett ki ez a júliusi téli nap Ausztráliában!

A korábbi versenyszámokhoz hasonlóan most is buszokkal szállították a versenyzőket a terepre. A mezőny közepén rajtoltam (hála a selejtezőnek), így kényelmesen jutott időm a reggeli teendőimre,

a jó 20 perces utazás alatt pedig újból átgondoltam az előttem álló feladatot. Ezután egy bő 2 km-es gyalogút következett (keresztül a selejtező terepén), ami az előrajt területére vezetett. Itt kaptunk egy kisebb bemelegítő térképet, melyet jól ki is használtam: egy jó 15 percnyi kocogás után megfogtam rajta 5-6 képzeletbeli pontot. Érdekes érzésem volt: technikailag biztos és határozott voltam – fizikailag viszont már jócskán éreztem a korábbi 3 futás fáradtságát. A kordonba való beállítás előtt futottam még jó pár repülőt, hogy frissítsek magamon. Már 8 éve vagyok tájfutó, és volt lehetőségem hozzászokni a tétversenyek hangulatá-

hoz, de egy VB döntő mégis kicsit más. Arra gondoltam, hogy ma a legjobbat kell nyújtanom...

Elindultam, felkaptam a térképet, kocogva megkerestem a rajt háromszögét, és egyből megláttam, hogy két nagyon rövid átmenettel kezdődik a pálya! Bevágtam a ligetesbe jobbra és meg is pillantottam egy pontot – kicsit távolinak tűnt és még egy lélegzetvételnyi időm sem volt, hogy beazonosítsam, hol is járok. Közeledtem hozzá és megláttam, hogy ez már a kettes pont kódja, úgyhogy gyorsan visszacsaptam a völgyön és így dugtam le az egyest. Ezután vissza a ketteshez, majd innen kezdőd-

hetett is a VB számomra. Egy pillanatil sem foglalkoztam azzal, mennyit veszthettem a kezdéssel (utólag nézve: 40 mp.), csak az előttem álló feladatra koncentráltam. A 3-as pont sokkal felkészültebben ért, pillanatok alatt a nagy lapos részen találtam magam, beazonosítottam a nagy ligetes, kalliós részt, majd a pont előtti sziklahalmot, egy kúpot, és a pont előtti sziklarajz is szépen kiolvasható volt. A négyesre megfontoltan kezdtem el futni, miután beazonosítottam az objektumokat, gyorsan rácsaptam a kő mögött rejlő bójára. Éreztem, hogy igazi kihívást jelent a pálya. A következő pontok folyamatosan szigorú irányítást és precíziót igényeltek. Úgy éreztem, majd kiugrom a bőrömből, annyira lett volna erőm sprintelni a laposban, de újból és újból lassítani és figyelni kellett. Nagy önkontrollra volt szükség! Sokkal inkább, mint a selejtezőn, vagy bármelyik másik számon. A 6-osra, majd a 10-esre apróbb hibák csúsztak be (20-20 mp), de nem törődtem velük, csak előre néztem. Előttem egy igen neves futó indult (C. Bobach), mögöttem pedig egy svéd futó (J. Runesson). A 11-es pontra hirtelen együtt találtam magam velük, ami egyben jó is volt, hogy beértem az előttem indulót, viszont a svéd futó engem ért be. Nem törődtem ezekkel a gondolatokkal! Innen a pálya egyszerűsü-

bé és futósabbá vált. Nagy döngetésbe kezdtünk, és próbáltam jól kijönni a helyzetből. Az átfutó pont után, a 16-os pontra egy komoly emelkedő következett, ahol tényleg az utolsó cseppig kellett küzdeni. A pálya 22 pontból áll,

amiből az utolsó 4 végig apró átmenet volt, a cél közvetlen közelében. Itt még nagyon kellett figyelni. A 21-esnél megelőztem a svédet, majd nagy hajrába kezdtünk a gyűjtőre. Kicsit túlságosan balról érkezünk rá, és együtt fogtuk a pontot. Innen még próbáltam igazán behúzni, és egy nagy sprintet kívágni. És egyszer csak vége lett a pályának! Nagyon hirtelen. Utólag visszagondolva, azért érezhettem ezt, mert nagyon sűrűn voltak a pontok. Egy pillanatnyi idő sem volt tétovázni, a sziklák között könnyen el lehet veszíteni a fonalat.

Miután befutottam előkelő helyen álltam, majd lassan beérkeztek a leghátul indulók, élükön Olav Lundanessel, aki idei második VB aranyát szerezte meg ekkor. Mögötte egy svéd és egy svájci futó végzett. Zsolt a 7. helyet szerezte meg, nagyon szoros küzdelemben. Nagyon örültem az eredményemnek, a sprint futam után nem gondoltam volna, hogy ismét sikerül a 20. hely körül végezni.

Szabó András

Fotó: Hrenkó László

Ausztrál terep

KÖSZÖNTŐ A 25 ÉVES TÁJOLÓ ÚJSÁGHOZ

A magyarországi sajtótermékek világában fehér hollónak számít egy folyóirat, amely megéli alapításának negyedszázados évfordulóját. Ez az önmagában is tiszteletreméltó teljesítmény egyszerre minősíti a lap szerkesztőségét és az olvasókat. A Tájéoló olvasótáborra ugyanis nemcsak folyamatos érdeklődésével tünteti ki az újság készítőit, de véleményét, észrevételeit és tanácsait is megosztja velük. Ezt az újságot írói, szerkesztői és olvasói együttesen teszik igazi, vérbő sajtótermékké.

Országos viszonylatban az is különlegességnek számít, hogy egy szövetség ilyen magas színvonalú kiadványt, saját újságot tudhasson magáénak, mint a Tájéoló. Olyan lapot, amelyből széleskörű tájékoztatást kaphat minden olvasó: riportok és szakkikkek mellett a legfrissebb részletes eredménylistákat és az időszerű versenynaptárat is böngészheti.

Színes versenybeszámolók, képes tudósítások, az oktatást figyelemmel kísérő írások, hazai és külföldi hírek, aktualitások, de hasznos térképek is segítik a sportág iránt érdeklődők tájékozódását, a sportág fejlődését.

A Tájéoló – jelen számával teljessé lett – huszonöt évfolyama a magyar tájfutó sport hű tükörképe. A sportág fővárosi archívuma, s mint ilyen sporttörténelmi jelentőségű. Általa azonban nemcsak a múltról s a jelenről kap ismeretet az olvasó. Igazi tájolóként szolgál: mutatja a követendő utat, azaz a jövőt is.

A szerkesztőség kedves figyelmességéért magam is rendszeresen megkapom a Tájolót, amit mindig alaposan és nagy örömmel tanulmányozok. Olvasóként és városvezetőként is szívből kívánom a Budapesti Tájfutók Szövetségének, hogy az következő huszonöt évben is a mostanihoz hasonló lelkesedéssel, szorgalommal, hozzáértéssel és küldetésstudattal szerkesszék gyönyörű sportáguk jeles „hírmondóját”! Örökítsék át a jövőbe a budapesti tájfutók eredményeit és a tájfutás szeretetét is!

Hagyó Miklós
főpolgármester-helyettes

CSB-VETÉLKEDÉS

Évek óta tart a vita a sportágban, hogy a csapatbajnokságot az elmúlt évtizedekben megszokott egyéni, vagy az elsősorban német-ajkú területeken elterjedt pontbegyűjtő formában érdemes-e rendezni. Az idei első, még nem hivatalos pontbegyűjtő csapatbajnokság után úgy vélem, ideje ezt a témát a szaklap hasábjain is körüljárni.

Mindenekelőtt megpróbáltam objektíven összeszedni a pontbegyűjtő forma mellett pro és kontra érveket. Az egyik legfőbb ellenérv, amivel nem is lehet vitaközni, hogy a pontbegyűjtő formában rendezett csapatversenyek nem lehetnek rangsorolók, hiszen a versenyzők nem ugyanazokat a pontokat fogják (pontosabban, mivel pontválasz-

tós átmenetek lehetségesek rangsoroló versenyeken, a megoldandó feladat nem egyénileg, csak csapatszinten azonos). Egy másik gyakran elhangzó ellenvetés, hogy az OCSB a legrégebbi, 1950 óta létező bajnokságunk, nem kéne szétverni a hagyományokat. Csakhogy ez nem teljesen állja meg a helyét. Az 50-es években ugyanis, egészen 1961-ig, nem egyéni eredmények összegzésével alakult ki a csapateredmény, hanem több fordulónak versenyeztek a nagy egysületek jellemzően eltérő összeállítású részlegei. A 60-as években is gyakran változott a forma, a jelenlegi időösszegzésen alapuló egyéni verseny 1968 óta van.

A pontbegyűjtő forma viszont gyógyír lehet két, szerintem negatív tendenciára a sportágban: egyrészt visszateszi a gondolkodást, útvonalválasztást is a feladatok közé, hiszen az utóbbi években egyre inkább csak a logikus útvonal hibamentes végrehajtása a feladat a sokpontos, rövid átmenetes pályákon. Másrészt azzal, hogy csapatszinten kell

megoldani a feladatot, és ehhez összhang szükséges a csapattársak közt, kicsit visszahozza a csapatszellemet is a klubokba, amelyek mostanában egyre jobban elindividualizálódnak, a versenyzők, már ha edzenek hétközben, jellemzően más klubbeli barátjaikkal teszik azt, mint a saját klubtársaikkal.

További gyakorlati érv a pontbegyűjtő forma mellett, hogy ehhez létezik, a hagyományos magyar rendszerhez viszont nincs SI-szoftver, még akkor se, ha nem csak a Krámer-féle szoftverekben gondolkodunk – eddig is meglehetősen „buherálás” jelleggel lehetett csak összegezni az egy csapatba tartozók eredményeit.

Az év elején egy érdekes hozzászólás is megjelent a levelezőlistán, amelyet ízés szerint lehet pro és kontra érvek felhozni: a pontbegyűjtő formában általában rövidebb a pálya, ami a rendszeres edzéseket nem végzők számára kedvez. Úgy vettem észre, egyelőre nincs egyértelműen rögzítve a versenyszabályzatban, hogy a pontbegyűjtő formában ren-

dezett versenyekre melyik táv győztes idői vonatkozna, mint ahogy számomra az sem volt egyértelmű a szabályzat alapján, hogy az F21-es kategória eddigi 4 főjét 3-ra kell csökkenteni (ahogy az idei PCSB-n történt).

A végére hagytam az egyik legkomolyabb ellenérvet: a kisgyerekek számára túl nehéz az a feladat, hogy nekik kell elosztani a pontokat. Ennek azonban nem kell feltétlenül éles választóvonalnak lennie, hiszen akár az is elképzelhető, hogy adott OCSB-n belül a fiatal kategóriáknak az eddigi forma van, a többieknek pedig a pontbegyűjtő.

Az idei kísérleti pontbegyűjtő OB-n nem volt túl nagy a létszám, annak ellenére, hogy az év egyik legnépesebb versenyének a másnapján került megrendezésre: összesen 97, 3 fős csapat indult, vagyis kb. a fele annak, amennyi a hagyományos OCSB-n szokott. Kérdés, hogy ez a versenyforma iránti érdektelenséget mutatja, vagy esetleg a terepet találta leversenyezettnek a tájfutó-társadalom (ahol az elmúlt években több Szentendre Kupa, és szintén pontbegyűjtő formában lebonyolított budapesti csapatbajnokság is volt), ne adj' isten a rendező szervezetet unta meg a nép az elmúlt évek Szentendre környéki versenyei során, amikor is kétségkívül aprólékosan kihelyesbített, de igen kis területű térképeken futkoshattunk össze-vissza. Mindenesetre a nevezési díj egy OB-nak nevezett versenyhez képest kifejezetten olcsó, 1200 Ft/fő volt, igaz, a cél kialakítása jócskán elmaradt egy rendes OB-tól.

A pontbegyűjtő csapatversenyek között többfajta formát is meg lehet különböztetni attól függően, hogy milyen megkötések vannak a kötelező pontok érintésére, ill. vannak-e egyáltalán kötelező pontok. A magyar szabályzat az egyik legkötöttébb, ún. német rendszert vette át, amiben a kötelező pontokat meghatározott sorrendben kell érinteni, és az első ill. utolsó kötelező pont előtt, ill. után nem is lehet más pontot fogni. Szerintem kár volt így beskatulyázni magunkat, a rendezőre lehetne bízni, hogy milyen szabályokat alkalmaz.

Rádadásul kommunikálni sem sikerült a szabályokat teljes mértékben: volt olyan csapat, amelyek azért lett hibapontos, mert az egyik tagja első pontként már a választhatók közül fogta az egyiket.

A pontbegyűjtő rendszerben két fő taktikát lehet megkülönböztetni: ha a csapat tagjai nagyjából egyenlő erősségűek, akkor a csapat haladhat kvázi együtt, menet közben osztva szét a pontokat. Ha azonban nagy a szórás a csapattagok között, akkor már a rajtban célszerű szétosztani a pontokat. Az előbbi kisebb futótémát eredményez, az utóbbinál viszont az elején telik el komolyabb idő a szétosztással.

Ami a jövőt illeti, a legutóbbi közgyűlésen az a döntés született, hogy a jövő évben is megrendezésre kerül mindkét forma (ezúttal már a pontbegyűjtő is hivatalosként), utána pedig az időközben a váltó- és csapatversenyek fejlesztésére felállt ad-hoc bizottság tesz le javaslatot a folytatásról. Miután a Naptár Bizottság, ha csak feltételesen is, de már hirdettet rendezőt 2009-re, én arra tippeltem, hogy azután is élni fog mindkét típus, mondván, hogy a ROB-hoz társítva nem jelent nagy plusz terhet a kluboknak egy újabb OB, a népesebb kluboknak úgysem a nevezési díj vagy a szállás, hanem az utazás jelenti a fő költséget/problémát a versenyeken való részvételben. Ennek ugyanakkor épp az idei kis létszám mond ellent. Nekem személyesen egyébként az a véleményem, hogy egyrészt egy kilencedik bajnokság már végképp ledegradálna az OB címetek, másrészt akkor is biztosan a kupaversenyektől fog elszívní indulókat, ha a ROB másnapján kerül megrendezésre. A jelenlegi egyéni verseny OCSB-nek nem sok értelmét látom, ha ebből nem lehet csapatversenyt kreálni, akkor inkább történjen az összegzés az ONEB alapján, ahogy atlétikában van, vagy ahogy a tájfutásban is történt 1962 és 1965 között. Persze ennek meg az lenne a hátránya, hogy nem (vagy csak az egyéni eredmény beáldozásával) lehetne magasabb kategóriában indulni, ill. a selejtezők miatt legfeljebb helyezési számokat lehetne összegezni.

Skuló Marci

TÁJOLÓ ELŐFIZETÉS 2008 –RA

Jövőre a Tájéoló 10 alkalommal, egyenként 32 oldal terjedelemben fog megjelenni, amelyből 8 oldal lesz színes. Ezen felül változó terjedelemben a lap közepén közöljük a fontosabb versenyek eredményeit, a ranglistákat stb. Az MTFPSZ híreit, hivatalos közleményeit tartalmazó Tájfutás rész jövőre megszűnik. Az éves előfizetési díj 2008-ban **3900 Ft**, külföldre 6900 Ft. Egy példány ára 400 Ft. Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékel csekken kérjük befizetni. A megrendelő nevét és címét olvashatóan, nyomtatott betűkkel kérjük felírni a csekkre. Ugyanezen a csekken lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csekk „Közlemény” rovatába nem **Tájéoló előfizetés** -t, hanem **Támogatás** -t kell írni. A támogatás kategóriáit lásd Törzstámogató cikknél (2007/9). A BTFPSZ-ben és a téli rendezvényeken, edzéseken személyesen is előfizethető az újság, illetve átutalással a **11705008-20411419** számlaszámra (Budapesti Tájfutók Szövetsége) is utalható. Itt is kérjük a megjegyzés rovatban a megfelelő adatokat kitölteni, hogy be tudjuk azonosítani a befizetőt!

Tájéoló előfizetés DVD-vel is!

2008-ban, hasonlóan az idei évhez, ismét tervezzük 2 darab DVD melléklet megjelenését, amelyeken a 2007-os év legjelentősebb eseményeit mutatjuk be. Az egyik fotókat, a másik filmeket fog tartalmazni. A DVD lemez asztali DVD lejátszón és számítógépen is megtekinthető lesz. Így kétféle előfizetése lesz a Tájolónak a 2008. évre. A 10 szám és a DVD melléklet előfizetése **4900 Ft**. A DVD mellékleteket csak előfizetőinknek tudjuk biztosítani. Tessék választani!

A „TÁJFUTÓ SZÍV” KITÜNTETÉST HEGEDŰS ZOLTÁN KAPTA

Párnázott díszdobozban szív alakú, simára csiszolt kő lapul. A kövön apró tájfutó bója jelzi, hogy szerett sportágunk egyik elismeréséről van szó. A belső, felnyíló fedélen felirat: „Hegedűs Zoltán a tájfutó szív kitüntetettje 2007”.

A díj az alapító szerint a hivatalos elismerések kritériumaitól eltérő szempontok szerint ítéendő oda. A tájékoztatói sportok érdekében tartósan és pozitív módon dolgozó sportársaink kaphatják meg, akik észrevétlenül vagy a kelleténél kevesebb elismerés mellett fejtik ki tevékenységüket. Azok, akik lelkesen és folyamatosan áldozatot vállalnak a sportágban résztvevő társaik érdekében. Nem az értelmetlen megszállottságot, vagy a tartós önmegvalósítást, hanem a sportág iránti elkötelezettséget és áldozatvállalást díjazzuk. Szeretnénk adott esetben azokat elismerni a díjjal, akik méltatlanul kevés pozitív visszajelzést kapnak a sportági közvélemény felől, és akiket nem jelöltek illetve nem tüntettek ki az MTFSZ által odaíthető nagyrangú díjakkal sem. A grémium évente egy fővel, a kitüntetéssel bővül. A mostani díjat a jelenlegi hatfős grémium ítélte oda a 13 fő jelölt közül többszöri szavazási körben kiválasztva

a fenti szempontok szerint arra legérdemesebb jelöltnek, Hegedűs Zoltánnak.

A szubjektív szempontok vállalása mellett fontosnak tartjuk, hogy érvekkel is alá tudjuk támasztani a döntést.

Hegedűs Zoltán hosszú évekig élversenyző volt, korosztályában még ma is az! Legjobb válogatott eredménye VB 6. hely váltóban, 1974-ben Dániában.

Az OSC szakosztályának sokáig motorja volt. A Semmelweis kupákon versenybíróként, pályakitézőként dolgozott és 30 térképen javítóként is kézjegyet hagyta.

Ezek között nagyon szép munkája a 2000-ben kiadott Várgesztes térképen szereplő Epres-tető 100 méter magas, hosszan elnyúló meredek sziklás oldalának helyesbítése. Azóta számos versenyt rendeztek itt, idén az Őszi Spari kupa egyik napját is. Az ő része jól állja az idő próbáját, senki nem nyúlt hozzá azóta sem.

Meg kell említeni, hogy 1993-ban Hegedűs Zoltán rendezte az első villám tájfutó versenyt, az általa készített 1:3000-es Határnyereg térképen. Akkoriban még nem volt sprint verseny, és sokan nem is láttak benne fantáziát. Ma már a nemzetközi tájékoztatói versenyek elengedhetetlen, sokszor leglátványosabb része a rövidtávú versenyzés.

Az OSC szakosztály Hegedűs Zoltán edzői működése során több válogatott is adott, junior és főiskolai világbajnokságra utaztak, mi több jól szerepeltek versenyzői. (Főiskolás VB női váltó bronz Gárdonyi Réka, tanítványai voltak Marosffy Dániel, Gárdonyi Márk, Trón Viktor, együtt éltük végig – én mint személyes edzője, de ő mint szakosztályedző – Oláh

Katalin beérését, aki junior EB bronzát meg a szakosztályunk

színében szerezte! Sprok Bence edzője volt, aki 1997-ben ifjúsági EB-t nyert, 2001-ben pedig a junior VB-on 4. és 6. helyezést ért el. Számtalan magyar bajnokság kötődik sportolói és edzői tevékenységéhez. Nyilvánvaló szerepe volt közelmúltban a tájkerékpáros VB-on 5. helyezésig eljutó Füzy Anna tájékoztatói alapképzésében. Edzői tudását a mai válogatottak közül többen igénylik, (pl. Makrai Éva, akinek főiskolai VB-on sprint számban elért bronzérméhez vagy 2006-os vb 17. helyéhez segítséget nyújtó edzőként gratulálhatott.)

A szövetségi kapitányok összetett és nehéz feladatát olyan időszakokban kezdte meg – immáron két ízben is –, amikor mások nem vállalták az áldozatot. Első ízben 1997-2001 között tevékenykedett. Az ezt követő, válogatott szinten nélküle zajló négy év után felismerte, hogy a feltörekvő versenyzők motiválásával megtalálhatók azok az elszántak, akik később a nemzetközi mezőnyhöz hasonlítható szintre juthatnak el. (Egy csepp mézzel több darazsats lehet fogni, mint egy hordó ecettel) Elsősorban a férfi versenyzők istápolásával vállalt olyan plusz feladatot, amire nagy szüksége volt a bevont futóknak is. Ettől az időtől kezdve több magyar versenyző is arra az ösvényre lépett, – nem Zoltán miatt, de az ő kedvére is – amelyen korábban csak a nálunk gazdagabb tájfutó nemzetek, és legfeljebb egy-két világklasszis magyar tájfutó járt. Hosszabb skandináv edzéslehetőségekről van szó. Ezek mellett állhatatosan szervezte és vezényelte le a cseh terepekre történő kiutazásokat, ahol a világ élvonalában lévő versenyzők jelenlétében való versenyzés mellett – hogy rohan az idő – az immáron következő évi vb-szemüvegén látott át. A

célok elérése érdekében a segítőkész szakemberekre is támaszkodott, többek között pszichológusi segítségét szervezette a keretnek. Ismerve saját gyengéit, maga is részt vesz kommunikációs tréningeken.

A magyar világbajnokság kijelölése után ő volt az, aki egy szakmai koncepció létrehozását sürgette, majd maga elkészítette a 4-éves felkészülési programot a 2005-2009-es időszakra. Ő megpályázta azt az állást, amire mások gondolkodóba sem estek, és amire az MTFSZ-nek „kapacitása” volt.

Aki eddig még kételkedett a „tájfutó szív” odaítélésének jóságá-

gában, kérem lapozza fel az egy oldalban leírt pályázati feltételeket és követelményeket és vessze össze az idézettel: „A szövetségi kapitány munkáját alapvetően társadalmi munkában végzi.” (lásd Tájéoló 2005/9 20.oldal!)

Vegye észre, hogy az idei junior és felnőtt vb eredményei a két éve leírt elvárásoknak megfelelnek, sőt kimondottan sikeresnek mondhatók.

Vegye észre, hogy a kapitány fazont adott a felkészülésnek, és korrekten működik a válogatás. Hogy kihívó, de elérhető célt tűzött ki, és szakmai tudásával támogatja a legjobb versenyzőin-

ket a cél elérésében. Ehhez a szakosztályi edzők, és más rátermettek segítő munkájára számít, tudva, hogy a nagy célok csak összefogással érhetők el.

Munkáját a klubokban folyó munka kiegészítéseképpen végzi, teret hagyva az önálló felkészülési módszerek szabadságának.

A grémium nagy fölénygel Hegedűs Zoltánnak szavazta meg a tájfutó szív elismerést 2007-ben!

A díj átadására az összes jelölt és sok közelálló meghívásával, egy késő estebe nyúló baráti találkozón került sor.

A híradást az eseményről Dosek Ágoston készítette

KÉRDÉSEK A SI-EREDMÉNYKÖZLÉS KÖRÜL

A következőkben ismét egy zsörtölődésnek tetsző témát kívánok Anéhány kérdéssel körbejárni. A SI-eredményközlés hazai gyakorlatáról van szó, amelynek során véleményem szerint egy sor, a rendszer nyújtotta hasznos és érdekes információ nem jelenik meg. A hivatkozási alapom megint a külföldi (svájci) példa. Külföldet járó versenyzőtársaim szerint azonban ez mindenhol hasonló.

Veszek egy teljesen véletlenszerűen kiragadott példát a svájci szövetség honlapjáról, amelyiken 1999 óta valamennyi verseny valamennyi időeredménye ebben a formában olvasható. Az ez évi augusztus 26-i St. Gallener OL egy szokásos regionális verseny volt. Azon a napon még 4 hasonlót rendeztek az ország más tájain, így a verseny rangját, kategóriáinak és indulóinak számát tekintve nagyjából egy budapesti szerdai senior fordulóval vehető össze (az eredmény ennek ellenére 26-án este már fenn volt az országos szövetség honlapján, de most nem ez a lényegi kérdés). Kiragadtam az F 40 kategóriában indult, általam teljesen ismeretlen Beat Guhl eredményét, ami az alábbi formában olvasható:

A címsorból megtudhatjuk, hogy Beat Guhl végeredményben ötödik lett (13 indulója volt a kategóriának), 1965-ben Ottoberg-ben született (ezek nélkülözhetetlen azonosító adatok), a thurgorienta mozgalom versenyzője (vagyis nincs klubja), és ott látható még az időeredménye. Az egyes pontokon elért eredményét három sor tartalmazza: az első az addig futott idejét, mögötte zárójelben az aktuális helyezési sorrendjét; a második sor első száma az adott ellenőrző pont kódszáma, majd utána az arra a pontra futott átmenet idejét és ismét zárójelben az átmeneten futott helyezési sorrendjét olvashatjuk, majd a harmadik sorban az adott átmeneten legjobb időhöz mért hátrányát. Mindezen adatok alapján sokkal izgalmasabb és hasznosabb elemzést végezhet el a versenyző, mint a nálunk közreadott részdíjok alapján. Láthatjuk például, hogy ez a derék Beat Guhl eléggé gyengén kezdett, egészen a 8. pontig, kb. a pálya feléig a 13 induló közül csak a 9. helyen állt, ráadásul a 3. pontra kevert is egy jókorát. A 8. pont után azonban kezdett feljönni, a 12. pontra már a mezőny harmadik

legjobb idejét futotta, aminek (is) eredményeként a 13. ponttól már nem lehetett a végső ötödik helynél lejjebb taszítani. Vagyis a pálya második felében helyezési hátrányának a felét ledolgozta. Ugyanakkor a 12. és a 13. pont kivételével mindenhol rosszabb átmeneteket futott az ötödiknél, végeredményben tehát csak úgy lehetett ötödik, hogy a mezőnynek sok helyen keresztbe kellett egymást vernie. Ez a részletezés tehát még az individuális értékelésen túlmutató, a mezőny viselkedésére levonható információkat is megenged. Az adatok tanulmányozása után Guhl barátunk talán megdicsérte magát a mezőny átlagához képest valószínűleg jobb fizikai állapotaért, és valószínűleg levonta azt a következtetést is, hogy eredménye javulását nem a futóteljesítménye javításától kell elsősorban várnia.

SI-részeredmények közlését a mi gyakorlatunk szerdai szeniorrangú versenyek esetében nem is ismeri. Részeredményeket csak valahol a jó regionális versenyektől fölfelé lehet elvárni, de még a Hungária Kupa, vagy a bajnokságok esetében is összesen két adatot ismerhetünk meg: az adott ponton elért összidőt és az oda futott átmeneti időt. Ha van egy kis szerencsénk és valamelyik a mezőny legjobbjaként minősül, akkor ezt a két színi nyomás még elárulja. Fáradságos szemelgetéssel és a weboldal ide-oda görgetésével halványan kirajzolható még, hogy a pálya mely részén kb. mit teljesítettünk, de ezt is inkább csak néhány kizemelt barátunk meggyőzőséig tudjuk elvégezni, hogy ti. mennyivel jobbak vagyunk nála, a mezőny egészéhez mérve semmilyen elemzési alapot nem nyerünk.

Bár inkább csak sejtettem, hogy az adatok elhagyásának a szoftver oldaláról kell az okát keresni, a SI rendszer hazai bevezetőinek sora feltettem a következő kérdést: miért nem tudjuk mi is közölni

(zárójelben) az adott ponton és az adott átmeneten elért helyezési számot, illetve az átmeneten a legjobbtól kapott hátrányt? A válasz minden esetben az volt, hogy meg tudnánk tenni. A Stephan Krämer nevével jelzett, nálunk alkalmazott szoftver természetesen tudja közölni ezeket az adatokat, csupán a megfelelő menüpontban ki kell jelölni ezek megadását. Hogy ezt miért nem teszi meg egyetlen rendező sem, annak megválaszolására a rendszer hazai bevezetőinek már nem terjedt ki a kompetenciája.

Akkor felteszem a kérdést az egész futó társadalomnak: egyet-ért-e velem abban, hogy az általam csak példaként hozott svájci eredményközlési gyakorlathoz képest a nálunk közölt eredmények három izgalmas és hasznos adatot elhagytak? Az eredményközlésben illetékes rendezőinktől azt kérdezem, hogy valóban csak egy klikkeléssel múlik ezen adatok közlése? Ha igen, miért nem klikkelnek? És ismét a versenyzőket kérdezem, ha rendezőinknek nincs nyomós érveik a klikkelés ellen, mit gondolnak, mivel lehetne rászóritani őket arra, hogy klikkeljenek és – horribile dictu – ezt minden alacsonyabb rangú verseny után is megtegyék?

Portugáliát megjárt versenyzőtársaim egyébként elmondták, hogy ott a pontonkénti helyezési adatokat és hátrányt már a befutás utáni kiolvasásra kézbe adott eredmény is tartalmazza. Ennek hasznosságáról lehet vitatkozni, mert nyilván a mezőny első felében indulókat ezek az adatok még kevésbé informálják, de hogy a kész eredménylista nálunk miért nem lehet teljes, sőt kifejezetten miért a legérdekesebb adatokat hagyja el, arra igen örülnék, ha nemcsak jól megindokolt választ kapnék, de javaslat is érkezne, hogy hogyan lehetne mégis megcsinálni azt, amit rajtunk kívül mindenki más megcsinál.

Homoki Géza

JUKOLA 2007

Finnland, Lapua

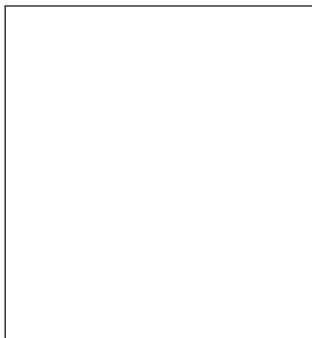
A „Norvég tapasztalatok” című cikksorozat záróak-kordjaként írnék az idei Jukola váltóról, de mivel – Gösswein Csabival ellentétben – idén már nem tartózkodtam huzamosabb ideig odakint, így nem tudok teljes képet adni a csapat felkészüléséről, ezért inkább csak egy szolidabb élménybeszámolót prezentálnék.

Gondolom túl nagy meglepetést nem áruok el, hogy az idei Jukola is júniusban került megrendezésre, ami változott, az csupán a csapatunk (Östmarka OK) összeállítása. Kissé felhígult a téli eligazolások, Józsa Gábor távolléte és Gösswein

Csabi sérülése révén. Így a hét fős csapatba jómagam is befértem. A helyszínt már tavaly megtudhattuk, Helsinkitől még északabbra, majd 500 kilométerre, Lapuában. A régi térképet kimagaszoltuk még anno Domával és az egyik svéd haverjával, aki elmesélte, hogy ez egy igen küzdős, igazán gyilkos terep lesz. És hát valóban... Maga a célhely egy hegy lábánál lett kialakítva, aminek túloldalán volt néhány sípálya, de azért sí központnak nem nevezném. A cirkuszra idén sem lehetett panasz, rengeteg reklám, TV-s, rádiós pontok szákszámra, és természetesen rekord mennyiségű nevezett csapat. Szám szerint 1364, ami 7 fős csapatok lévén, több mint 9500 versenyzőt jelent. Ahogy tavaly, csapatunk idén is csak aznap érkezett meg az eseményre, mivel nekik ez a verseny csak egy nyaralás. Amint megérkeztem, a nappali hölgyek váltó versenyé

már nagyban zajlott, amit kivétíton idén is végigizgultam. A TV-s pontoknak és az utolsó futók által viselt GPS-nek köszönhetően észrevettem, hogy még a női elit is hibázik bőven ezen a terepen, így tudatosult bennem, hogy ez éjszaka nem lesz egy könnyű feladat, de bíztam a bolyban. Amit ekkor még nem tudhattam, csak utólag az összpontosos térképek kiosztásakor döbbsentem rá, hogy a rendezők nem kevesebb, mint 149 pontból bonyolították le a derbit. Tehát mindent megtettek, hogy szét-szórják a mezőnyt, az amúgy sem egyszerű terepen.

A csapatfőnökkel már korábban leegyeztettük, hogy idén is 2. futó leszek, az egyetlen teljes éjszakai pályát futhatom. Mivel az egyéni tájékozódás itt majdnem minimális, és az éjszaka is ilyen északon már elég gyatra (csak a sűrűbb erdőkben volt igazából lámpára szükség), kap-



Itt hibáztam

tam egy kisebb és gyengébb lámpát, de legalább könnyű volt vele haladni. Egy darabig.

A rajtot este 11-kor ellőtték, majd 11,5 km-es pálya, első futónk jól haladt, de a végén, ahol már a hölgyek is hibáztak, ott ő is hagyott benne bőven. Mielőtt kiindultam volna úgy gondoltam, hogy az eddigi taktikámat lenne célszerű alkalmazni, amit az eddigi tömegváltókon is használtam, de tudtam, hogy ez más lesz, mert itt a már jóval keményebb emberek fognak körülvenni. 145. helyen kifutottam és érzem, hogy igen kemény a tempó, a térkép kiolvasására nincs túl sok időm. Már az első ponttól kezdve nem töltött el túl nagy örömmel, hogy hűlyére van farstázva a pálya és félttem, hogy ebből előbb utóbb nagy baj lehet. Az

első térképrészlet a pálya 30-50%-a. Itt még sikerült közel hibátlanul futnom és mindig kiválasztani a jó embert, aki az én pontomra megy. Ennek köszönhetően az első TV-s pontig 31 helyet javítottam, a másodikig, pedig további 30-at, ekkor úgy éreztem, semmi baj nem lehet, a futótársaimnak egyenrangú ellenfele vagyok, mert esetenként én vezettem a csoportot, ám egyszer csak, mikor egy sűrűbb erdőbe értünk, mindenki lelassított és lefutott egy kisebb völgybe. Nem voltam biztos a dolgomban, de eddig is ahányszor másik pontra futottunk, rögtön korrigáltunk. Mikor megláttam a pontot felsőhajtottam, de mikor a kódot megnéztem, nagyon meglepődtem, ám még jobban meglepődtem, hogy rajtam kívül mindenkinek ez a pontja. A sajátomat 2 és fél perc keresés után találtam csak meg (utólagosan megnézve az a másik pont 70 méterre volt a sajátomtól), és a pontom mellett háromszor is csupán 20 méterre futottam el, de nincs mit tenni, elképesztően kicsi volt itt a látótávolság. A második térképrészleten a hibázás lavinának kezdete látszik. Itt 5 átmenet alatt 36 helyet estem vissza és érzem, hogy a lendületem már sosem lesz olyan,

mint a verseny elején. Próbáltam összeszedni magamat, de ez nem sikerült. A lámpám tartó madzagja valahogy elengedett, a gromrom elkezdett vacakolni, és a körülöttem lévő versenyzők is kezdtek eltűnedezni. Jött a pálya végén lévő figyelős rész és én minden testi és lelki erőm híján, nem tehettem mást, mint bíztam az előttem futó versenyzőben. Sajnálatosan más pontra futott és én is egy nagyobb gerinccel odébb hittem magam. Hogy helyre tegyem magam, több mint 6 percnél kellett eltelnie, és az utolsó előtti pontra is egy rövid hajlattal korábban mentem be, ami újabb másfél perc hibát eredményezett. E két betű további 36 hely visszaesést jelentett. Minden erőmet beleadtam a végén, hogy legalább egy tisztességes befutót produkáljak, de ezzel együtt is totál 11 helyet csúszott vissza a csapat általam. Mivel még ezzel a temérdek hibával is nem én voltam a csapat mélypontja, annyira nem keseredtem el, ám a konklúziót le kellett vonnom: A nemzetközi élményben nincs helye hibának és gyengeségnek, egy apró tévesztés is óriási pazarlás, főleg nekem, akinek a fizikuma sosem fogja megközelíteni azokat, akik ilyen emberpróbáló terepen edzettek egész életükben. Ami pozitívum, hogy a pálya 60%-ig sikerült úgy eljutnom, hogy csupán másfél percet kaptam a legjobbaktól, és 61 versenyzőt előztem meg, és erre lehet építeni. A csapat végül 90. helyen végzett, junior világbajnok csapatgajaink ismét bizonyították, hogy fiatal koruk ellenére is meg tudják szorongatni a felnőtt világvérsenyzőket. Zsolti a Mora 2-es csapatában versenyzett, nálam egy kicsit jobban futott, de azért neki is komoly erőpróbát jelentett ez a verseny.

Jövőre már új csapatnál leszek, remélem tőlük még többet tanulhatok majd és ebből tudok majd kamatoztatni a nemzetközi versenyeken is...

Zsebe Isti

Részlet a pályából

Versenybírói és térképjavítói tanfolyamok

A BTFSZ versenybírói és térképjavítói tanfolyamokat hirdet, amelyek várható kezdési időpontja: **2008. január** közepe. A tanfolyamok önköltségesek és csak megfelelő számú jelentkező esetén indulnak. További információkat a www.btfshu.hu honlapon teszünk közzé. Jelentkezni Peics Antalnál 2008. január 6-ig a peics.antal@chello.hu címen lehet.

BTFSZ

Köszönet és felhívás!

A Budapest Tájfutó Sportjáért Alapítvány ezúton mond köszönetet a 2006. évi személyi jövedelemadó 1%-ának felajánlásából befolyt 936.279- Ft-ért. Ez az Alapítvány egyetlen bevételi forrása. Sajnos minden évben, ha nem is sokkal, de csökken a felajánlott összeg nagysága. Ennek ellenére elégedettek vagyunk, hiszen az alapítványok gombamód szaporodnak, a tájfutók tábora pedig, évről évre – igaz lassan, – de csökken.

Budapest tájfutó utánpótlás versenyzői nevében még egyszer köszönjük a támogatást és jövőre is számítunk a felajánlásokra.

Budapesti Tájfutó Napok

2008 januárjában ismét megrendezi a szövetség a Budapesti Tájfutó Napokat. A program:

Január 18. (péntek)

17.30 Közgyűlés (Curia u. 3. Nagyterem)

Január 19. (szombat)

10.00 Teremtájfutó Diákolimpia

11.30 Budapest Tájfutója díjak átadása

16.00 Szenior találkozó. (Curia u. 3. Nagyterem) Budapest Tájfutó Sportjáért díj átadása. Dr. Fekete Jenő György előadása a nagy utazásról

18.30 Bajnokok vacsorája

Január 20. (vasárnap)

9.45 Koszorúzás a Ripszám emléktáblánál

10.00 Ripszám Henrik emlékverseny

12.00 Eredményhirdetés a Ripszám emléktáblánál.

Elnökségi ülés

A BTFSZ Elnöksége soron következő ülését 2007. november 5-én tartotta a Szövetség hivatali helyiségében, ahol a következő napirendeket tárgyalta meg:

- Beszámoló a Budapesti Válogatotról (Szopori É.)

- Kiemelt versenyzők Szerződésének felülvizsgálata (Lacsny M., Mets M.)

- A II. félévi budapesti versenyek értékelése (Scultéty G.)

- A 2008. évi Versenynaptráz tervezete (Scultéty G.)

- Javaslat a Budapest Tájfutó Sportjáért Díjra (Bugár)

- Budapesti Tájfutó Napok programja (Bugár J., Mets M.)

- A Sítájfutó és Tájékerékpár Bizottság beszámolója (Marosffy O.)

Legyél Törzstámogató!

Nyolc sikeres év után kilencedik alkalommal hirdeti meg a BTFSZ a törzstámogató rendszert. Ez a támogatói forma bevált, az elmúlt évben is sokan támogatták a szövetséget. Most a kilencedik év előtt újra időszzerű elmondani, hogy azért előnyös ez a támogatási forma, mert magán-személy esetén a személyi jövedelemadója, vállalkozók esetén az adóalap csökkenthető a vonatkozó jogszabályok által meghatározott mértékben.

Nagyon fontos, hogy a támogatás összege még az idén, **december 31-ig megérkezzen!** Csak így lehet, még erre az évre kiadni a levonásra feljogosító igazolást, amelynek feltétele, hogy a támogató adóigazolási számát is közölje.

A Törzstámogatók három fokozata a következők:

- bronz fokozatú támogató, aki legalább **5000.- Ft**-ot fizet be.

- ezüst fokozatú támogató, aki legalább **8000.- Ft**-ot fizet be.

- arany fokozatú támogató, aki legalább **16000.- Ft**-ot fizet be. Támogatóinktól nem csak pénz kérvünk, hanem tanácsaikra, javaslataikra is igényt tartunk. Szeretnénk, ha az évről-évre egyre erősödő Törzstámogatói kör a budapesti tájfutósport igazi támasza lenne, az

a biztos bázis, akikre mindig támaszkodhatunk.

A kapott támogatást az elmúlt évhez hasonlóan a BTFSZ fő céljainak, feladatainak megvalósítására fordítjuk. Ezek közül az első és legfontosabb az utánpótlás fejlesztése, erősítése. A legjobbak továbbfejlődése érdekében működtetjük a Budapest Utánpótlás válogatottat. A remélt támogatást a Tájéoló decemberi (07/10.) számához mellékelni csekken vagy személyesen a még hátralévő versenyeken kérjük befizetni úgy, hogy december 31-ig be is érkezzen. A csekke kérjük ráírni: Támogatás, valamint az **adóigazolási számot**. Minden eddigi és új törzstámogatóknak köszönjük az anyagi segítségét.

BTFSZ Elnöksége

Tájéoló előfizetés 2008 –ra

Jövőre a Tájéoló 10 alkalommal, egyenként 32 oldal terjedelemben fog megjelenni, amelyből 8 oldal lesz színes. Ezen felül változó terjedelemben a lap közepén közöljük a fontosabb versenyek eredményeit, a ranglistákat stb. Az MTFSZ híreit, hivatalos közleményeit tartalmazó Tájfutás rész jövőre megszűnik. Az éves előfizetési díj 2008-ban **3900 Ft**, külföldre 6900 Ft. Egy példány ára 400 Ft. DVD melléklettel az előfizetési díj 1000 Ft-tal több. Az előfizetési díjat az utolsó számhoz mellékelni csekken kérjük befizetni. A megrendelő nevét és címét olvashatóan, nyomtatott betűkkel kérjük felírni a csekke. Ugyanezen a csekken lehet a szokásos támogatásokat is befizetni, ebben az esetben a csek „Közlemény” rovatába nem **Tájéoló előfizetés**-t, hanem **Támogatás**-t kell írni. A támogatás kategóriáit lásd Törzstámogató cikknél. A BTFSZ-ben és a téli rendezvényeken, edzéseken személyesen is előfizethető az újság, illetve átutalással a **11705008-20411419** számlaszámra (Budapesti Tájfutók Szövetsége) is utalható. Itt is kérjük a megjegyzés rovatban a megfelelő adatokat kitölteni, hogy be tudjuk azonosítani a befizetőt!

ÚTVONALVÁLASZTÁS (folytatás)

Az útvonalválasztás lehetősége a tájékozdási sportok olyan egyedi sajátossága, amely révén minden más rajt-cél típusú sportágtól különbözik. Másutt szigorúan meghatározott útvonalon kell haladni, a pályaelhagyás általában kizárással jár. A TÁJOLÓ 2007/8. számában megismerkedtünk azzal, hogy az útvonalválasztás nemcsak megközelítési lehetőségek közötti választást jelent, hanem tágabb értelemben azt a döntést kell érteni alatta, amely az átmenet szakaszolására, az alkalmazandó technikai elemek kiválasztására is vonatkozik.

Az útvonalválasztás alapfogalmait után tekintsük át azokat a tényezőket, amelyekre a követendő útvonal meghatározásánál célszerű tekintettel lenni.

Szintvesztés elkerülése

Szintes terepen zajló versenyen az útvonalválasztás döntő szempontja a szintvesztés elkerülése. Ez pedig kerülőutat jelent. Sajnos nincs olyan általános érvényű összefüggés, amely megmondaná, hogy egy adott szintkülönbség leküzdése, milyen hosszú szintező kerülőút lefutásának felel meg időben. Az enyhe emelkedőn való futás tempója alig rosszabb a síkfutásnál. A lejtőszög emelkedésével a futás egyre nehezebbé válik: 15-20 foknál meredekebb lejtőn már gyalogolni kell, 30 fok felett csak mászni lehet. A lassulás mértéke alkati, edzettségi kérdés, egyénenként változó.

Sok függ a talajtól is. Meredek kőfolyásos hegyoldal lehet tízszer lassúbb a szintben kerülő műútnál. Durva közelítésként mondható, hogy 10 méter meg nem futható szintkülönb-

ség 100 méter jól futható kerülőútnak felel meg.

A futhatóság szempontjából egyenértékű emelkedőket az 1. ábra mutatja be. Természetesen a lejtős útvonalon való haladás sebessége is függ a lejtő szögétől. Enyhe lejtőn gyorsabb a futás, de meredek hegyoldalba, különösen ha az köves vagy legalyazott, már nem mindenki tud száguldani.

Völgyek keresztzése

A szintvesztés elkerülése érdekében a haránt irányú mély völgyeket célszerű minél magasabban, azaz a hegy felé elkerülni (2. ábra). A kerülőút ilyen esetekben érinti, vagy közelíti a völgy feletti nyeret. Általánosságban elmondható, hogy a leggyorsabb, vagyis az optimális útvonal valahol a völgyet keresztbe fűrészelő lila vonal és a lehető legkevesebb szintet tartalmazó, esetenként túlonalt is hosszú kerülőút között található meg. Az útvonalválasztáshoz mindezek előtt fel kell ismerni, hogy az elérendő pont szintben mennyivel van feljebb vagy lejjebb a kiinduló pontnál. Ehhez mérten kell a völgyet minél kevesebb szintvesztéssel megiverni. Komolyabb völgyet keresztelő útvonalaknál érdemes a lejtős völgyoldalban még a magasból egy pillantást vetni előre, hogy felmérjük a szemben lévő hegyoldalban való továbbhaladás lehetőségeit és ehhez megtaláljuk a völgy talpvonalan való átkelésre leginkább alkalmas pontot. Előfordulhat, hogy ilyenkor már mesziről bevilan egy helyzetazonosításra alkalmas részlet a völgy túoldalán, vagy akár maga a piros-fehér bója. Mert aztán a völgyfenékről kimász-

va esetleg már semmit sem látunk ezekből, a lejtő domborulata vagy az aljnövényzet miatt.

Gerincek keresztzése

Hegyvonalatok, jelentősebb hegyerincsek keresztzésére a legalkalmasabbak a nyergek. Az utak is általában itt vezetnek át. Ezt a pályakitűzők is tudják, ezért igényesebb átmenetekben a hátakat, gerinceket kell átszelni. Magas gerincet fűrészelő átmenet esetén az ésszerű útvonal a lila vonaltól távolodva a lejtő felé kerül, hogy a gerincet kiszintezze, vagy legalábbis egy alacsonyabb ponton keresztelje (3. ábra). Az útvonalválasztás technikája nagyon hasonló a völgyeknél leirtakhoz. De van különbség is: a völgyek talpvonala szinte mindig nagyon határozott, éles, mivel a víz ott fut le, tehát felfogó vonal. Egy erősen lejtő gerinc lehet szélesebb és ezáltal kevésbé markáns. Gyakori, hogy a gerinc két oldalának lejtőszöge jelentősen különbözik, ami a szintekkel takarékoskodó ívelés célba érkezésének pontosságát elronthatja. További különbségek lehetnek még a gerinc és a völgy lejtőformáiban, növényzetében, sziklaalakzataiban, stb. terepfajtától is függően. Mészko és dolomit hegyekben például a gerinceket borító vékony talajréteg miatt gyakori a láthatóságot és a futhatóságot korlátozó bokorerdő. Ugyanitt a völgyek fenekén kedvezőek a feltételek a tiszta szálerdő kialakulásához.

A völgyek illetve a gerincek megivélésénél esetenként nagyon jól felhasználhatók az egyenletesen lejtő vagy kapaszkodó vadcsapások. Örüljünk, ha olyat találunk ami jó irányba vezet, de tudjuk, hogy nem lesz rajta a térképen!

Nyereg menet

Már az előzőekben is kitént, hogy az útvonalválasztásban különös jelentőségük van a nyergeknek, mivel kiváló átkelési lehetőséget kínálnak magaslatok között. A szintvonaltaj-

1. ábra

Színes útvonalválasztás térképei

zon való gyors beazonosításuk és az egymáshoz viszonyított magasságuk felismerése a domborzat olvasás egyik elemi követelménye. A nyereg a többszörös terepek különösen érzékeny pontjai, mivel nemcsak kúpok, hanem mélyedések között is megjelennek. Egy-egy nyereg eltávolítása súlyos hibát eredményezhet, hasonlóan a nyílalék hálózatban előforduló 90°-os irány tévesztéshez. A nyeret tévesztő hibák egyik alapesete az, amikor versenyző magasan szintezve jut át a hegy túoldalára és fut tovább anélkül, hogy észlelné a már maga mögött hagyott nyeret. A másik hasonlóan szerencsétlen eset, amikor a futó elszintezte a nyereg alatt, és nem érti, hogy miért nem arra lejtnek a hegyoldalak, amerre azt várja. Többszörös terepen a szintvesztés elkerülésére legalkalmasabb a megfelelő magasságú nyergeket felfűző útvonal (4. ábra). Ilyen esetben nem annyira az útvonal kiválasztása, mint inkább annak hibátlan végrehajtása az igazi feladat. Egy többágú országúti körforgalomból való kihajtást is el lehet

véteni, hát még egy kerek töbor ívelését, ahol a megtervezett útvonal esetleg egy szintben felettünk lévő és ezért kevésbé észlelhető nyergen át vezet tovább.

Hegykerülés

A szintvesztés elkerülését célzó technikák alkalmazására a kimondottan szintes, tehát hegyvidéki terepeken lehet szükség. Itt sem a monoton formák, a meredek hegyoldalak, hanem a jól tagolt, változatos hegyfelszín a tájékozódás igazi terepe. Ezért számíthatnak csemegének a karsztos fennsíkok. Hazánkban leginkább a Bükkfennsíkra jellemzőek a bemélyedő töbrök, töbör sorok közül kiemelkedő markáns hegyformák, kúpok. Az ezek között vezető útvonalakat jelzi a „Hegykerülés” cím, ezért most ne a borbarátok kedvtelésére tessék gondolni, amit pincejárásnak is szoktak nevezni.

Egy markáns hegyet átmetsző átmenetnél kézenfekvő a jobb- és a baloldali kerülőút közötti választásban gondolkodni. A jól megválasztott

kerülőút előnye nemcsak abban áll, hogy kevesebb benne a szint, hanem követése könnyebb és biztos támadó ponthoz vezet (5. ábra).

Egy technikás átmenetben a legjobb útvonalat csak akkor tudja a futó kiválasztani, ha az összes szűbajoható lehetőséget meglátja. Ehhez pedig nem elég az átmenet szűk légvonal-sávjának tanulmányozása, hanem a kiinduló és az elerendő pontot magába foglaló tágabb terület áttekintése szükséges. A 6. ábrán zöld vonal rajzolja körbe ezt a tereprészt, amelyen belül a gerinceket fűrészelő lila vonal mentén haladó útvonalon kívül található még egy kevésbé szintes felső és egy jobban futható alsó kerülő út is. Zsúfolt térképen nemegyszer útvonalat nehéz választani, nem pedig a szintet leginkább elkerülő terepet megtalálni. Ezért érdemes az útvonalválasztásra több figyelmet szentelni: rendszeres otthoni térképolvasással felkészülni, a versenyen pedig a nagy rohanás közben sem szabad sajnálni rá az időt, mert megéri! **folytatjuk**
Bozán György

ÉSZAK-ALFÖLDI TÁJFUTÓ MAJÁLIS 2008. május 1-4.

Ismét várjuk a tájékozódási sportágak kedvelőit egy többnapos versenyre az Észak-Alföldre.

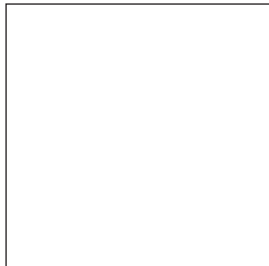
Most a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Tájékozódási Futó Szövetséggel közösen rendezzük a négy napot, két-két nap Debrecenben és Nyírbátorban lesz.

A közös rendezésnek hagyományi vannak, már eddig is kölcsönösen segítette egymást a két megye a különböző versenyek, rendezvények lebonyolításában.

Mi várható, mi lesz az új a kettős rendezésben?

Elsősorban a két helyszín, így még változatosabb terep, térkép várható. A szokásos napi eredmények mellett, összetett eredmény, nívós díjakkal, a két felnőtt kategória pénzdíjazása, a legeredményesebb szakosztályok díjazása az Észak-Alföld Kupával.

Kiegészítő programok: Trail-O, Mikrospint, Mobilis verseny.



Kikapcsolódás és részvételi lehetőség a két megye és városai kulturális és majális programjain. A rendezők mindent megtesznek, hogy aki eljön, jól érezze magát, változatos programokon vegyen részt. Egy hosszú hétvéget kihasználva, tartalmas, eredményes napokat hagyva maga mögött, aktívan pihenve utazzon haza. A szervezőbizottság végzi munkáját, Szabó László és Zelei Ferenc már a terepet egyeztetik, a térképen dolgoznak, személyük garancia egy jó versenyre való induláshoz.

Az előző rendezvényeink sikerei alapján várunk mindenkit, aki megtisztel bennünket és aki egy többnapos versenysorozat aktív részese szeretne lenni.

Információ: a www.hbdbtfsz.extra.hu, és a www.szsztbtsz.hu honlapokon, ahol folyamatosan tájékoztatást adunk a versenyekről.

Virág István
Hajdú-Bihar megyei és Debrecen városi
Tájékozódási Futó Szövetség főtitkár

Hirdetés

Színes HSE

Graffic-Com

ÖLBE TETT KÉZZEL

Elnézőnek lenni nem mindig bocsánatos bűn. A mulasztásokat, pongyolaságot, ponttévesztést nem csak a sportágunk nem díjazza, de szélesebb körben a társadalmunk is jócskán elmarasztalja.

Moralizálás ez, holott nekrológot készültem írni. Kimúlt egy újság, aztán a társbérelőnek is felmondtak. Ki ne tudná: a Tájfutás csendes elhalásra volt ítélve. Okokat keresni jó mulatság. Bűnbakot, felelőst megnevezni meg a legkönnyebb.

A lapnak története van. Múltja. Igen, most már csak múltja. Aki gyűjtögette, előfizette – mi több várta, most csalódni fog. A szövetség döntött, kilenc-egy ellenében.

Ami volt elmúlt. Kimúlt. Skerletz Iván utolsó hagyatéka, az önálló lap, amely széles kitekintést ad a természetföldrajztól, botanikán át a sítájfutó eseményekig, amúgy is halálra volt ítélve. Ha úgy tetszik, kiki ölbe tett kézzel nézte, hogy sorvad el az előfizetők, olvasók tábor. Kevesen vagyunk – ezt már a Tájfutás önálló újságszerkesztőjétől hallottam, aki 2001-től végezte alázatos munkáját. Persze, hogy pályázott. Vidékről szerkeszteni valódi kihívás volt.

Várni a szövetségi híreket és a tudósításokat nem lehet íróasztalnál. Bent kell lenni az élet – a tájfutó mozgalom – sűrűjében. Hites Viktor, ki ne tudná, hogy róla van szó, nagy fába vágta a fejszéjét. Nem állítanám ezt, ha magam is nem próbáltam volna tenni egyet s más. Írtam, ha kért. Írtam, ha volt miről. Mi több toborzásra is felkért. Három napos Mecsek-kupán négy vevőt és két előfizetőt begyűjtöttem.

Tessék csak mosolyogni és hátradőlni a karosszékben! Az az újság ezért múlt ki. Nem volt ki írjon eleget, s vegyen belőle, mint más egyebet. Elektronikus hírlevél lesz helyette. Döntőneink meg vannak elégedve?



Egykor a SZÉLRŐZSÁ-t, az évkönyvet bibliaként forgattam. Negyvenvalahány év múlt el, hogy őrizgetnék valami sportágbeli emléket. Nemcsak érmeket, újságokat is kidobok újabban. Rajtam ne keresétek az első és utolsó lapokat. Ha ilyen könnyű véget vetni egy valódi hagyatéknak, én sem leszek ünneprontó. Hess! –gondolat, hátradőlök a laptop előtt és egyet kattintok. Tudok mindent máris, mi érdekel. Chatelek. Csak épp lapozni nem fogok. Egy olyan újságban, ami már a múlté.

Kedves Olvasók! Búcsúztatunk. Az elnökségi ülés jegyzőkönyvéből tudom, ott megszóltal a Vidék Hangja. Az egy ellenszavazat, Zsigmond Tibor tudja, hogy miért (írja meg!) arra tett kísérletet, hogy maradjon. Tájéoló és Tájfutás egyben vagy külön óriási kihívás. Irni és szerkeszteni sem könnyű. Pontról pontra haladni sem.

Mulasztásokkal kezdte. Ki miért és miben megkérdőjelezhető. Az viszont tagadhatatlan, hogy a vergődést, a Tájfutás hanyatlását sokan nézték ölbe tett kézzel.

Hagyjuk most Hites Viktort is így üldögélni valódi elismerések nélkül, mert pontot tévesztett?

Mert azt hitte, hogy majd többen és jobban segítik? Valljuk be a HIT – még ha Hitesé is, ez egyszer kevés volt. Kézzel-lábbal tiltakozom – még ha pongyolán is – a Tájfutás megszüntetése ellen.

Veszprém, 2007. november 16.
Hornák Zoltán

TÁJFUTÁS

A Magyar Tájékozódási Futó

Szövetség lapja

2007. 10. szám

Kiadja a Szövetség:

Less Áron

A kiadásért felel:

Alapító főszerkesztő:

Skerletz Iván

Főszerkesztő:

Hites Viktor

Állandó munkatársak:

Scultéty Márton, Sárecz Lajos,

Cserpák Zsolt, Madarassy Pál,

Kelemen János, Zentai József,

Mihácz Zoltán, Ács Gábor

Fotók:

Nemesházi László, Máthé István

ISSN 0133-4697

Megjelenik évente

10 alkalommal

lapzártá megjelenik

10. 11. 20. 11. 30.

Szerkesztőség:

MinSport Bt.,

Telefon: 88/421-404

8200 Veszprém,

Gyöngyvirág u. 16/F

E-mail: tajfutasi@freemail.hu

Nyomda:

Unio-Printer Nyomda Kft.

NYILVÁNTARTÁSI, IGAZOLÁSI ÉS ÁTIGAZOLÁSI SZABÁLYZAT

1. A szabályzat hatálya

A szabályzat hatálya tájfutás sportágban – a versenyszabályzatban, bajnoki rendszerben, minősítési szabályzatban, versenykiírásaiban és egyéb szabályzataiban meghatározottak szerint – a versenyszerűen sportolóra (továbbiakban: sportoló), valamint az őt tagsági jogviszonyban foglalkoztató sportszervezetre (továbbiakban: egyesület) terjed ki.

2. A sportolói nyilvántartás

a) A sportolókról a Magyar Tájékozódási Futó Szövetség (továbbiakban Szövetség) versenyengedély és nyilvántartási számok alapján nyilvántartást vezet. A nyilvántartásba vételt a sportoló és az őt foglalkoztató sportegyesület együttes írásbeli kérelmére a szövetségi iroda végzi. A sportolókat elsődlegesen nyilvántartási számuk azonosítja.

b) Tájfutó versenyen minősítő kategóriában csak az a sportoló indulhat, akit a szövetség nyilvántartásba vett, és ezáltal versenyengedélyt kapott.

c) A versenyengedély egy azonosító szám, mely egy „Sportolói kártyával” egészül ki. A „Sportolói kártya” díját (500 Ft/db) az utánpótlás versenyzőknek (18 éves korig) a Szövetség átvállalja.

d) A versenyengedélyesek jegyzékét a Szövetség honlapján folyamatosan közzéteszi.

3. Versenyengedély

a) A versenyengedély egy naptári éven belül, illetve egyesületváltoztatásig érvényes.

b) A versenyengedély csak a sportegészségügyi ellenőrzés adatait tartalmazó dokumentummal (sportorvosi engedély) együtt érvényes. Az egyesület gyűjti össze a sportorvosi igazolásokat, és a Szövetség felé összesített listán mellékeli a versenyengedély kérelmekhez. A Szövetség az év folyamán bekérheti ellenőrzésre az eredeti sportorvosi igazolásokat.

c) Egy sportoló részére egyszerre csak egy versenyengedély adható ki.

d) A versenyengedélyt évente – január 1. és február 15. között – érvényesíteni kell. Új versenyengedély az év bármely szakában kérhető.

4. Versenyengedély kiadása

a) Versenyengedély kérelmet az egyesület nyújthat be, a szövetségi irodában, az ügyintézésre kijelölt időben a versenyengedély kérőlap benyújtásával (1.sz.melléklet).

b) A versenyengedélyt a szövetségi iroda adja ki.

c) A beérkezett kérelmeket az iroda elbírálja. Amennyiben jóváhagyja, az engedély visszamenőleg a beérkezés napjától érvényes.

d) A versenyengedély kérelmet a beérkezésétől számított 8 napon belül el kell bírálni, vagy hiánypótlásra az egyesületnek vissza kell küldeni.

e) A versenyengedély megadásáról az egyesületet és a területi szövetséget értesíteni kell.

f) Ha az iroda az engedély kiadását megtagadja, e határozat kézhezvételétől számított 8 napon belül a kérelmező panaszt nyújthat be a Szövetség elnökségéhez. Ha a panasznak a benyújtástól számított 15 napon belül az elnökség nem ad helyt, a kérelmező a Szövetség határozatával szemben, annak kézbesítésétől számított 30 napos jogvesztő határidőn belül keresettel a bírósághoz, vagy a Sport Állandó Választott bírósághoz fordulhat. Ez a szabály irányadó a versenyengedély visszavonására, valamint az igazolással, továbbá az átigazolással kapcsolatos jogvitákra is.

5. Átigazolás

a) Ha a sportoló sportegyesületi tagsági viszonya megváltozik, a versenyengedély érvényét veszti. Az új sportegyesületnek és a sportolónak új versenyengedélyt kell kérni.

b) Átigazolás esetén a kéresnek tartalmaznia kell a régi sportegyesület hozzájáruló nyilatkozatát, vagy ennek hiányában az új egyesület nyilatkozatát arról, hogy a régi sportegyesületet értesítette.

c) Amennyiben az átigazolással kapcsolatban a korábbi egyesület fenntartással vagy kifogással él, az nem akadályozza átigazolás megtörténtét. Az eljárásra a 4.f. pontban leírtak az irányadók.

d) Átigazolás, illetve átigazoláshoz kapcsolódó új versenyengedély kérelem beadása és elbírálása csak a hivatalos átigazolási időszakokban történhet.

6. Átigazolási időszakok

a) Téli átigazolási időszak: december 1. és február 15. között

b) Nyári átigazolási időszak: július 1. és augusztus 15. között

7. Sportegyesület vagy a szakosztály megszűnése

a) A sportegyesület vagy a szakosztály megszűnése esetén a sportoló azonnal leigazolható bármely más sportegyesületbe.

b) A sportegyesületek között létrejött megállapodás alapján átadott szakosztály jogfolytonosságot élvez. Valamennyi átvett sportoló versenyengedélye folyamatos, aláírásuk pótolható az új egyesület nyilatkozatával.

c) Ha a sportoló nem kíván az átvett sportegyesületnél versenyezni, akkor új versenyengedélyt az új sportegyesületénél azonnal kérhet.

8. Általános rendelkezések

A nyilvántartási szabályzatot az MTFSZ Elnöksége a 2007. november 17-i elnökségi ülésén elfogadta. E szabályzat – a 2004. évi I. törvény (Sporttörvény) ide vonatkozó rendelkezéseinek figyelembe vételével – 2007. december 1.-től érvényes. A korábbi szabályzat érvényét veszti.

VILÁGBAJNOKSÁG 2009

Kedves Barátaink!

A Magyar Tájékoztató Futó Szövetség a Diósgyőri Tájékoztató Futó Clubbal és a Borsod-Abaúj-Zemplén megyei Tájékoztató Futó Szövetséggel karöltve 2009-ben felnőtt tájékoztató futó és trail-o világbajnokságot rendez Miskolc központtal. A rendezés nem oldható meg egy nagy csapat önkéntes segítsége nélkül, ezért keressük azokat, akik az előkészítő és rendező munkákban szerepet vállalnának. A versenyről a részletes adatokat alább találjátok, jelentkezés esetén a további híreket az egyénileg megadott elérhetőségre küldjük.

Alapvető információk

Központ: Miskolc
Időpont: Augusztus 16. (vasárnap) – 23 (vasárnap)
Magyarországon ez a 2.VB (1. Zalaegerszeg 1983)

A tájfutó vb-n 4 versenyszámban, 6 versenynapon 7 versenyt futnak összesen (váltó, illetve sprint, közép, hosszú selejtező és döntő – a sprint selejtező és döntő egy napon lesz.)

A trail-o vb-n 2 versenynap alapján 3 kategóriában avatnak majd világbajnokot.

A vb-vel párhuzamosan lesz IOF Elnökök Konferenciája és különböző értekezletek, szemináriumok kerülnek majd megrendezésre.

A nézőknek hatnapos tájfutó versenyt rendezünk, kísérőverseny a többi szakágban is lesz.

A VB 2009 szervezőbizottságának elnöke Gerzsényi Zsolt, versenyigazgatója Zsigmond Tibor, főtítkára Less Áron.

A VB címe: WOC 2009, 3510 Miskolc, Pf. 649., tel.: +36303074856, email: info@woc2009.hu

A VB előírányzott méretei

Résztvevő országok száma: 45

A tájfutó vb-n rendezésében résztvevők száma: 400 fő

A Trail-O rendezésében résztvevők száma: 50 fő

Kísérő versenyek indulóinak létszáma: 1500-2000 fő

Nézők száma: 3000 fő

Újságírók száma: 100 fő

Miért légy tagja a csapatnak?

Megismételhetetlen lehetőség szervezési tapasztalat szerzésére és személyes fejlődésre

Új belföldi és külföldi kapcsolatok kialakításának lehetősége

Magyarország egységének bemutatása a nemzetközi szinten

Fantasztikus sportverseny rendezésének élménye

Ki jelentkezhet?

Mindenki, aki:

Kész szabadidejének egy részét feláldozni Felelősségteljes és motivált

Kész csapatmunkában, fegyelmezetten dolgozni a rendezvény sikereért.

Mit várunk el egy csapattagtól?

Lehetőség szerint mindennapos részvétel a VB ideje alatt 2009.08.08-tól – 2009.08.25-ig (minimális időtartam 2009. augusztus 14-24.).

Tájékoztató és felkészítő szemináriumokon való részvétel 2009 első félévében.

A vezetőség által kiadott feladatok teljesítése.

A megosztott információk diszkrét kezelése, esetenként titoktartás.

Elkötelezett hozzáállás, munkakedv, kedvesség, problémamegoldó gondolkodás.

Bizonyos területeken (pl. informatika) közreműködés a 2008. és 2009. évi teszt versenyek lebonyolításában.

Legalább 16 éves kor (2009. augusztusban).

Hogy válhatsz a csapat tagjává?

A jelentkezési lap kitöltésével, ami beszerezhető:

A VB rendezők hivatalos honlapján <http://rendezok.tajfutovb2009.hu>

Levélben igénylással a rendezőszégtől - WOC 2009, 3510 Miskolc, Pf. 649.,

A vezetőség feldolgozza a jelentkezéseket és értesít a csapatba kerülésről (e-mail v. posta).

Mit biztosítunk Neked, ha csapattag leszel?

A VB hivatalos ruházata; VB alatt étkezés; VB alatt szállás Miskolcon (ha szükséges); Jó hangulat

Jó hangulat

Hogy kommunikálunk?

A jelentkezők koordinátora: Tamás Tibor - rendezok@tajfutovb2009.hu

A felkészülés során e-mailben tartjuk a kapcsolatot.

Rendezzük meg együtt a legsikeresebb tájfutó VB-t, várjuk jelentkezésedet.

Gerzsényi Zsolt, Zsigmond Tibor
A Szervező bizottság elnöke, Versenyigazgató

EGY FRISS HÍR

Megválasztotta az év sportlót az MTF SZ elnöksége: Makrai Éva (az év női tájfutója), Kovács Ádám (az év férfi tájfutója), Füzy Anna (az év női tájkerékpáros), Gond Balázs (az év sitájfutója).

Makrai Éva



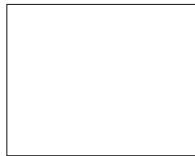
Kovács Ádám



Füzy Anna



Gond Balázs



KÜLFÖLDI VERSENYEK - 2008

Évről évre egyre több külföldi verseny közül válogathatunk, a rendezők megküzdönek a tájfutók kegyeiért. A hagyományosan megrendezett versenyek mellett szinte mindig újak tűnnek fel, az sokkal kevésbé jellemző, hogy ismert nevek eltűnnek a süllyesztőben.

Az idény ezúttal is Portugáliában kezdődik. A fantasztikus természeti környezetben megrendezett madeirai verseny érdekessége, hogy szerdától péntekig tart, s ugyan követi egy másik esemény hétvégén, arról még nincs részletes információ. Madeira szigete idén először érhető el olcsón fapados légitársasággal és már szerveződik is magyar külföldi társasággal a részvételre. A Portugal O Meetinggel is ez a helyzet, ez a verseny a tavalyi északi, hegyi terepek után Európa télen legmelegebb részén, Faro környékén lesz. A következő hétvégén a Szenior VB-re lehet készülni a Cantanhede régióban rendezett versenyen, a terepek hasonlóak lesznek.

Kora tavasszal szokás szerint a dél-olasz, lényegében másfél hetes mediterrán bajnokság, illetve ezúttal Albániát is érintő túra, majd Lipica következnek, hűsvétra pedig a most éppen Homokkő név alatt futó, korábban Prágai Hűsvét nevű verseny kínálkozik. De a távolabbra is szívesen elkalandozók számára akadnak konkurensei is: ugyanakkor Londontól délre, a gatwicki reptérhez közel és Spanyolországban, Murcia központtal is lehet egy jót versenyezni. A dániai Spring Cup a következő héten a megszokott helyen, Koppenhágától északra jeleníti a világ elit tájfutói számára az első komoly erőpróbát. Az Alpok-Adria Kupa 2008-ban Magyarországhoz közel, könnyen elérhető helyen, Graz környékén lesz a május 1-hez kapcsolódó négy napos hétvégén, de ugyanakkor Észtországban is lesz egy három napos esemény.

Májusban már szinte minden hétvégére jut egy-egy többnapos nemzetközi verseny, Belgiumban, Lengyelországban és Németországban is szerveznek nagy nemzetközi versenyeket. Aki kihagyta a 2007-es Alpok Adriát, az bepótolhatja a plitvicei versenyt május legvégén: gyönyörű hely, nehéz, töbrös terep. Ugyanezen a hétvégén hagyományosan 3 napot rendeznek Írországban, ezúttal Galway-tól nyugatra egy kis szigeten.

Nyáron aztán jönnek az 5-6 napos versenyek. A olaszok 3 nap az erdőben, 2 a városban mottóval csalogatnak Pugliába, de 2008-ban is lesz verseny Grönlandon. Az éjjeli nap birodalmában mi sem természetesebb annál, hogy éjfélkor van a nullidő. A göteborgi Junior VB-vel egy időben lesz kísérőverseny is, de ezzel egyszerre zajlik majd a Szenior VB Portugáliában, Lisszabontól északra, lényegében a tengerparton. Csehországban legalább 3 ötnapos lesz jövőre (Jicinről még nem találtam infót), a Ceska Kanada az első a sorban. A második a világbajnokság kísérőversenye, mely hat napos lesz: természetesen minden VB-szám megtekinthető és részben a VB terepeken futhatnak a szurkolók, kísérők is. Július a nagy északi kalandozások kora is lehet: akinek pénzből és szabadidőből is van elég, lényegében végigversenyezheti a hónapot. A Fin5 előtt van egy másik többnapos verseny is Finnországban, aztán át lehet ruccanni a világ legnagyobb tájfutó eseményére, az O-ringenre, végül érdemes Norvégiába átugrani a Nordvestgaloppenre – potom 400 kilométer az O-ringentől. Aki csak ez utóbbira kíván menni, érdemes lehet Oslóba repülnie, onnan van közel és a cikk írásakor még akad olcsó jegy is. Viszont a szállások ára igencsak borsos, egy téli sícentrum a versenyközpont. Ennek nagy elő-

nye persze, hogy felvonókkal tudják szállítani a versenyzőket a rajtkba. Augusztus elején a francia 6 napos tünik igen vonzóznak, aztán jönnek a környező országok már megszokott versenyei. Itt még várható némi módosulás, soknak még nincs publikus időpontja (pl. Jicin, Szlovák Nagydíj). Majd valamikor tavasszal visszatérünk ezekre és frissített információkat közlünk.

Á.G.

- Jan. 23-25. Madeira Orienteering Festival
- Febr. 2-5. Portugal O Meeting
- Febr. 8-10. Trofeu de Cantanhede (Portugália)
- Febr. 21-márc. 2. Mediterrán Bajnokság + túra (Olaszország, Albánia)
- Márc. 8-9. Lipica Open
- Márc. 21-23. Int. Trophy Murcia Costa Cálida
- Márc. 21-24. JK 2008 (Anglia)
- Márc. 21-25. Homokkő Hűsvét (Csehország)
- Márc. 28-30. Spring Cup (Dánia)
- Máj. 1-4. Alpok-Adria (Ausztria)
- Máj. 2-4. ILVES 2008 (Észtország)
- Máj. 9-11. 3 days of Belgium
- Máj. 23-25. Baltic Cup (Lengyelország)
- Máj. 24-25. Ostsee OL (Németország)
- Máj. 31-jún. 1. Plitvice (Horvátország)
- Máj. 31-jún. 2. Irish 3 days
- Jún. 12. Forssa Games (Finnország)
- Jún. 20-22. Norsk O-festivalen (Norvégia)
- Jún. 20-25. Puglia 5 days (Olaszország)
- Jún. 25-28. Arctic Midnight (Grönland)
- Jún. 27-29. Kapa 3 days (Lettország)
- Jún. 28.-júl. 5. Szenior VB (Portugália)
- Júl. 3-6. Ceska Kanada (Csehország)
- Júl. 7-11. Holland 5 napos
- Júl. 11-13. Croatia Open
- Júl. 13-18. Fin5
- Júl. 14-19. Cseh tájfutó fesztivál (VB kísérő)
- Júl. 21-25. O-ring (Svédország)
- Júl. 23-27. OO Cup (Szlovénia)
- Júl. 30-aug. 3. Nordvestgaloppen
- Aug. 2-9. 6 Aveyron Days (Francia 6 napos)
- Aug. 3-9. Croeso 2008
- Aug. 8-10. Grand Prix Polonia
- Aug. 14-17. Szilézia Nagydíj
- Aug. 22-24. Transylvania Open
- Aug. 22-24. Cerkno Cup (Szlovénia)

Crosswear hirdetés

10MILA – ÉLETEM EDDIGI LEGNAGYOBB ROHANÁSA

Eskilstuna, 2007. április 29.

A 10Mila a svéd, és egyben a skandináv tájfutó szezon egyik legnagyobb versenye. Igaz, nem a legnépesebb váltóverseny, de az igazán profi klubok rengeteg energiát fektetnek a sikeres szereplésbe. Csak a férfiaknál 380 tíz fős csapat állt rajtjához az éjjel 11-kor kezdődő versenyen. Az én klubom, az IFK Mora, is komoly célokkal érkezett a megmérettetésre. Célunk az volt, hogy megjavítsuk eddigi legjobb helyezésünket (21. hely).

Már hónapokkal a verseny előtt elkezdtük a felkészülést: többször tartottunk edzőtábort a környéken. A verseny előtt egy héttel kihirdették a csapatot. Nagyon örültem, mert sikerült kvalifikálnom magam az egyes csapatba, ahol egy éjszakai pályát osztottak rám. Nagy reményekkel vártuk az estét, éreztük, hogy ezzel az összeállítással nagyon jók lehetünk. Ám az utolsó pillanatban sajnos meg kellett változtatni a futási sorrendet (ami egy tízfős váltónál bizony sűrűn megesik), mert egyikünk sérülés miatt kidőlt a sorból. A helyzet bosszantó volt, de nem vészes, szerencsére volt elég tartalékemberünk a második csapatban. Végül a 8. futást osztották rám, ami már teljesen napvilágnál zajlik.

Reggel 7 óra körül rajtoltam, a váltótársam remek időt futva 14. helyen adta át a stafétát. Nem láttam mást velem együtt kifutni, de sejtettem, nem leszek egyedül. Tudtam, hogy nagyon fontos szerepet osztottak rám, de a rajtom pillanatában minden izgalmam elmúlt. Csak a feladatomra koncentráltam. A pályaelemzésem előtt fontosnak tartok megemlíteni néhány információt a terep-

ről: Viszonylag lapos, a legmeredekebb szakasz a vasút felett átívelő ideiglenes híd volt, amit a rendezők építettek számunkra. A terep rendkívül köves, a valóságban sokkal több szikla volt, mint amennyit a térkép jelöl. Ez megnehezítette a futást és a folyamatos térképoltást. A cél környékén rengeteg kis ösvényt ábrázol a térkép, amiket a crossmotorosok hoztak létre. Tájékozódni nagyon nehéz rajtuk, mivel össze-vissza kanyarodnak, és sok nincs is ábrázolva közülük. A tájékozásban leginkább a domborzatra, a mocsarakra és a növényzeti határokra lehetett támaszkodni. Mindemellett az iránytű folyamatos figyelése elengedhetetlen volt.

Különösebb taktikám nem volt, de tudtam, hogy a hosszabb átmenetknél nem szabad elveszni a részletekben, különben nagyon lelassulhatunk. Az átmenet közben a könnyen észrevehető nagyobb objektumokra kell koncentrálni, szinte maximális tempóban haladva, majd pontközben lelassítani, és a térképet részletesebben kiolvastva megfogni a pontot.

Rajt-44: Mire elértem a rajtbóját szinte az egész pályát végig tudtam nézni, előre kiválaszthatam a támadópontokat. Az első pontra igyekeztem óvatosabban menni, hogy megtaláljam a kontaktust a térképpel. A pont előtti útelágazást választottam támadópontnak, onnan kicsit lelassítva, az apróbb részleteket is beazonosítva, biztosan fogtam a pontomat.

44-48: Rögtön kifutottam az útra, majd azt követve, a csupasz kúp után bevágtam a völgybe. Már láttam szemközt a gerincet, aminek a végén ott volt a pontom.

48-77: Ebben a hosszú átmenetben szinte végig csak az irányt figyeltem, a gyors tempó mellett másra nem is volt időm. Tudtam hol kelek át a vizes árkon, majd beazonosítottam magam a pont előtti rétes úton, ahonnan már könnyen odataláltam a célomhoz.

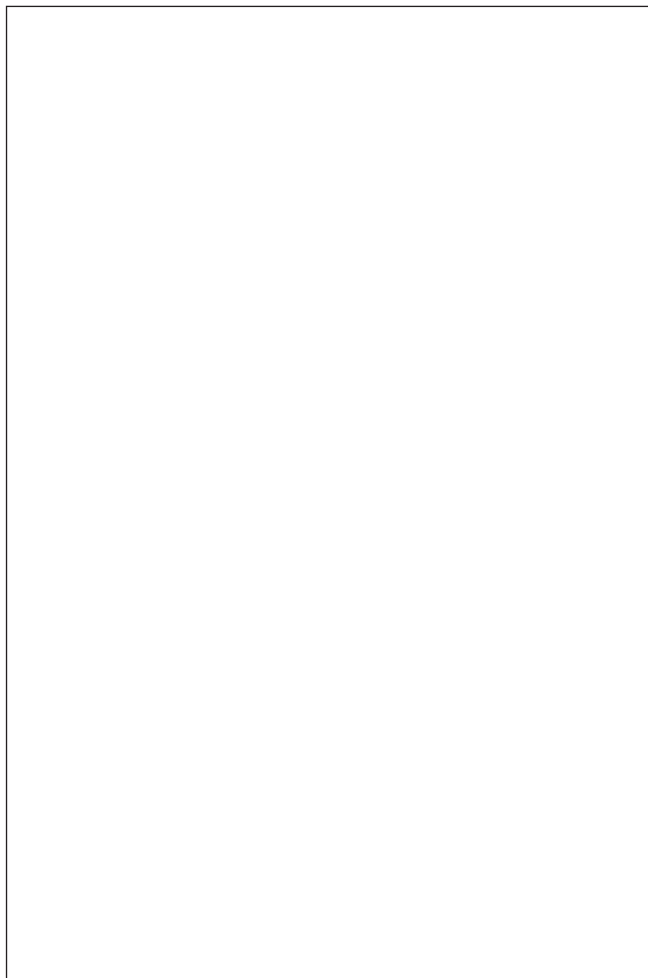
42-208: Miután átkeltünk a vasút fölé épített hídon, kialakult egy hosszan húzódó kigyószzerű boly, amiben kb. 10 futót számoltam. Kíméletlen tempót diktáltak, de tudtam, nem szakadhatok le tőlük. Követtem a bolyt, közben végig figyeltem az irányt és a nagyobb objektumokat, hogy ne veszítsem el a kontaktust a térképpel. Számoltam hány gerincet kereszteztünk, a harmadikról lefutva már meg is pillantottuk a pontot.

208-123: Átvágtunk a dózerúton, tovább a rét szélén, majd végig a jelleghatár mellett a sűrűn ültetett fenyvesig. Miután átkeltünk rajta kettévált a boly, az én csoportom jobbról, a többiek balról kerültek a sziklás dombot.

123-164: Keletnek fordulva, átvágtunk a völgyön, egyenesen fel, a szemközti domb tetejére. A túloldalra kicsit lelassítottam, és alaposabban kiolvastam a térképet. Felfutottam a kis kúpra, ami mögött a horpadásban megpillantottam a bóját.

164-119: Csak átfutottunk a tőlünk délre lévő domb vége irányába, ahol a bozotos szélén könnyen fogtuk a pontot. Reménykedtem, hogy talán leráztuk a többieket, de a dombtetőről lezúdulva hírtelen megjelent a boly másik fele. A nagy rohanás nem ért véget, sőt...

119-106: Megfordult a fejemben, hogy jobbról kerülöm a sűrű fenyvest, de mivel a többiek nekirentettek, én se dönt-



hettem másképp. Számomra ez volt a pálya legkeményebb része. Sűrűn ültetett fiatal fenyves, ráadásul mocsaras és gallyazásos is egyben. Csak az előttem futó hátát figyeltem, és szedtem a lábamat, nehogy letaposanak hátulról. Nem tudtam pontosan hol értem ki belőle, követtem a többieket. Végül a pont előtti mocsaras bozótos résznél helyre tettem magam.

121-148: Nem futottam ki a dózerútra, ami hibás döntésnek

bizonyult, mert a frissítópontnál 50-60 m hátrányom volt. Megpróbáltam visszakapaszkodni a boly elejére. A többiek a domb északi vége felé tartottak, mikor ismét ránéztem a térkép-re, rájöttem, hogy rossz irányba tartunk. Az én pontom sokkal keletebbre kell legyen, ezért le is váltam a bolyról, majd megpillantottam egy pontot. Nem az enyém volt. Egyedül álltam az erdő közepén, nem tudtam pontosan hol vagyok, de úgy

éreztem tovább kell mennem. Megkönnyebbültem, mikor 100 m-rel odébb megtaláltam a saját pontomat.

148-40: Rohantam tovább, ahogy csak tudtam. Sejtettem, hogy az élen állok. De nem sokára újra hallottam a „csorda” trappolását a hátam mögött.

40-130: Újra együtt a boly. Átvágtunk a réten, fel a dombra, a túloldalon balról kerültük a bozótfoltot, aminek a vége tökéletes támadópont volt.

130-159: Ki az útra, majd a rét szélétől be az erdőbe. Már megszűröl jól látszott a kamerákkal körülvett hatalmas szikla.

159-189: Ebben az átmenetben is csak az irányt és a fő objektumokat figyeltem, a részletek kiolvasása csak pontközelben szükséges. Keresztül a mocsáron, átugortuk a vizesárkot, fel a kis kúpra, a következő domb túloldalán a nagy sziklák mögött ott is volt a pont.

189-156-82: Technikásabb rövidebb átmenetek következtek. Igyekeztem fokozottan koncentrálni, az apróbb részleteket is kiolvastam.

82-37: Az ellenfelek elkezdték a hajrát, egyre erősebb iramot diktáltak. Alig tudtam lekövetni, hol járunk, de erre nem is volt szükség.

Az utolsó átmenetekben megpróbáltam minél előbbre jutni a bolyban, hogy jó helyen váltsak. Végül 12. helyen értem célba, amit sikerült megtartania a csapatnak. Nagy volt az öröm, hiszen elértük a célunkat, ráadásul csak 2 percre voltunk a 6. helytől. Számomra ez a futás az egyik legemlékezetesebb és legsikeresebb az eddigi pályafutásom során. A pályámon 8. legjobbként mindössze 25 mp-t kaptam a finn válogatott Mats Haldintól.

Lenkei Zsolt



A MAGYAR TÁJFUTÓ ÉS AUTÓJA

A múltkori gyerekversenyt riport után hadd folytassam a magyar tájfutó szokások kommentárját, ezúttal autós megjegyzésekkel. Ahogy az átlag magyar tájfutó eljut egy versenyre és megérkezés után megtalálja a neki megfelelő parkoló helyet a célterületen, meglehetősen megkülönbözteti őt angol társától.

Angliában ahhoz, hogy az ember megtalálja egy versenyt, kell egy Ordnance Survey térkép és egy, az Internetről letöltött, Értesítő, ami kb. 8-10 nappal a verseny előtt már elérhető szokott lenni. Útban odafelé rendszeresen táblák vannak kirakva, és ami nagyon fontos, az a hely, ahol az országról lefordulni kényeszerű az ember, már jóval előtte jelezve van. Ezek után még mindig aszfaltos az út, még mindig vannak táblák, de hamarosan megérkezik az ember a parkoló közelébe, ami gyakran egy farm legelője vagy egyéb mezőgazdasági épület udvara. A kapunál rendszerint valaki egy vödört rak az ember orra alá, amibe pénzt kell rakni a parkolásért. Ez gyakran több pénzt hoz be a farmnak, mintha ezen a területen valami EU szubvencionált takarmányt termesztene, ami ügysem kell senkinek. Ezek után mindenki szépen sorban leparkol 90 cm-re egymástól dupla sorokban olyan egyenesen, mintha egy katonai parádén lennének, ahol a katonák a lábbujjaikat egy képzeletbeli vonalhoz igazítják. Azok, akiknek nagy vagy nehéz gépjárműjük van, többnyire a parkoló szélét foglalják el, nehogy ez a tökéletes szimmetria felboruljon. A magyar módszer, mellyel a versenyzők megtalálják a versenyt s ott leparkolnak, egy kicsit más. Azt mindenki tudja, hogy lesz egy verseny, de ez csak az első lépés. Gyakran az Értesítő csak a verseny előestéjén kerül fel a Internetre és akkor is egy olyan formátumban, ami nem ismert az ember számítógépén. Bár állítólag nem kell izgulni, mert többen mondják, sőt sokszor az Értesítőben is így van leírva, hogy a parkoló ott van ahol tavaly, 2 éve vagy akár 5 éve is volt. Persze ha akkor még nem éltél Magyarországon, vagy teljesen kezdő vagy, ez akkor nem sokat segít. A rövid leírás sokszor csak annyit mond, hogy a Célhoz vezetőd földút két egymástól 10 km-re levő falu között lesz. Hogy a környéket nem ismerő szegény külföldi még jobban összezavarodjon, egy nagyon aprócska tábla jelöli majd a fordulót, de egy olyan helyen, amit csak már akkor lehet észrevenni, amikor már túl késő. Azokra, akik sikeresen tolattak vissza anélkül, hogy több öket követő tájfutóval összeütköztek volna, több kilométeres földút vár. Ezek a földutak híresek arról, hogy egyszerre tudják totálkárosra szétverni a katalizátort és a kipufogócsőt. A szemben jövő helyi kocsik számára kilométerenként kitérők vannak.

A Cél területen ezek után az ügyesebb autósok a "lóhere" taktikát választják. Míg egyikük a parkoló személyzettel megvitatja, hogy miért nem parkolhat pár méterre a célkaputól, azalatt két másik kocsit gyorsan behajt – az egyik jobbról, a másik balról – és oda parkol, ahol neki tetszik. Függetlenül attól, hogy milyen rendszert képzelt el a rendezőség, a korábban érkezett autósok először az árnyékos helyeket foglalják el azután, hogy pontosan betájéolták a nap pályáját és hogy hol lesz árnyék később. Mások egyenesen a Célkapuhoz vezetnek, hátha maradt egy kis hely két kocsit között valahol, vagy ha senki nem figyel, felemlik a szalagot és a különböző árusok között rejtik el autójukat. Persze ha véletlenül ez a taktika nem hoz eredményt, akkor sem tolatnak vissza a többiek közé, hanem beparkolnak duplán, sokszor a rendezőség autóját beszorítva a WC mögé, hogy ki se tudjon mozdulni onnan.

Persze, azt azért el kell ismernem, hogy a tájfutók zöme rendesen és oda parkol, ahova irányítják. Ugyanakkor az is igaz, hogy majdnem mindenki szeret kb. két nyitott ajtó plusz egy pár centi távolságra lenni egymástól. Ezt a távolságot ösztönszerűen meg tudják ítélni, mert tudják, hogy ha csak egy pár centivel még messzebb lennének egymástól, akkor valaki ügyis beügyeskedné a saját kocsját oda. A legügyesebbek parkolás után azonnal kitöltik az autó körüli teljes területet pokróccal, székkel és egyéb piknik eszközökkel, melyet rögtön a csomagtartó végére pakoltak úgy, hogy ahogy kinyitják a kocsit, az már esik is kifelé.

Utójára, de nem utolsósorban, maguk a kocsik is említésre méltóak. Van egy jó pár terepjáró, amelyek tulajdonosai, felteszem, még nem olvasták el a használati utasításnak azt a részét, ahol a 4 kerék hajtásra való átváltásról van szó. Emiatt nem nagyon szeretik szép csillogó, kristálytisza és méregdrága járműüket az úttól túl messzire bevinni, pláne ha esik az eső és esetleg sár is van. Ugyanakkor még mindig található a tájfutó parkolóban egy jó pár Trabant és más 20 évnel idősebb autó, melyek tulajdonosai teljes bizalmát élvezik. Míg én a sarki üzletig is csak akkor mennék ilyen autókkal, ha nagyon muszáj, ők minden hétfőig az ország egyik végétől a másikig furikáznak velük, sőt sokszor még külföldre is eljárnak. Nekem úgy tűnik, hogy a négy utas és összes holmijuk mellett ezekben az autókban csak egy csavarhúzó, csipőfogó, ragasztószalag és egy vontató kötél van.

Ezek után én úgy érzem, hogy magyar tájfutó barátaim mindenféle motorizált transzportot nagyon szeretnek, és e nélkül nem tudnának tájfutó szenvedélyüknek adózni minden hétfőig. Ugyanakkor az a sok ügyes trükk, amivel zömüknek sikerül mindig pontosan oda parkolni ahova nekik tetszik és nem ott ahova küldték őket, szüntelenül szórakoztat engem és imponál is nekem.

Most már csak arra várok, hogy mi lesz jövőre és addig kívánok mindenkinek

Kellemes Karácsonyt és Boldog Újévet! Grant Roy

Hirdetés
Színes
Compas Sport

TÁJFUTÁS AZ ÉJFÉLI NAP FÉNYÉNÉL

Midnattsolgaloppen – az éjféli nap versenye, egy többnapos verseny, amit kétévenként rendeznek meg Észak-Norvégiában. Avagy a tájfutó év csúcspontja. Nem eredmény szempontjából, hanem élvezet szempontjából. A VB-k célja: jól futni, hiszen világbajnokságról van szó. De ezek a versenyek az utóbbi években sem technikailag, sem fizikailag nem voltak élvezetesekek, mert a rendezők túl nagy hangsúlyt fektettek a közönségre. Ezért már 2 éve vártam az idei Midnattsolgaloppenre, és hamarosan elkezdtem várni a két év múlva jövő versenyt. Miért? Mert ezek a versenyek általában technikailag nehezek, de egyáltalán nem a tipikus köves norvég terepeken vannak megrendezve, hanem az aránylag jól futható északi terepeken. Egy magyarországi számára már Skandinávia déli csücske is Északnak számít, de az átlag dél-norvégeknek Észak Trondheimtól északra kezdődik. Rettenetes távolságokról van szó, hiszen Oslótól Tromsøig több mint 1600 km a táv.

Az idén is autóval utaztunk, és útközben is, meg a versenyek alatt is sátorban aludtunk. Az utazás 2 napba telt, de az idén egy kicsit komótosabban mentünk mint eddig, és útközben megálltunk egy pár helyi nevezetességet megnézni. Egy ilyen érdekesség volt az řsterdalen-i Jutulhogget, „óriásvágás”, egy 4 km hosszú kanyonszerű képződmény, ami a jégkorszak idején keletkezett. A másik érdekesség a Junkerdalenben látott papucsvirágok voltak. A Junkerdalen természetvédelmi terület a Saltpjället túloldalán, a Sarkkörön túl van, de különös mikroklímája és meszes talaja miatt sok orchideaféle található meg benne, többek között a védett papucsvirág is (kisasszony-papucsnak is nevezik).

Az útközbeni sátorozásnak az az előnye, hogy az ember ott áll meg ahol neki tetszik, és majdnem mindenhol felverheti a sátrat. Norvégiában is és Svédországban is van egy törvény, az úgynevezett „allemansrett”, amely szerint bárki bárhol járhat (úgy állami mint magántulajdonú területeken, persze a házak telkeit és a gazdaságok bekerített részeit kivéve), gombászhat, bogycót szedhet, és ráadásul bárhol sátorozhat két egymás utáni éjszakán ugyanazon a helyen, ha a sátorhely legalább 150 m-re van a legközelebbi háztól. Ha az ember több mint 2 éjszakát akar tölteni ugyanazon a helyen, akkor erre engedélyt kell kérni az illető terület tulajdonosától. De szerencsére Norvégiában van elég erdő és lakatlan terület, így könnyebb az út menten sátorhelyet találni, mint campinget. S mivel a versenyek július elején vannak, ilyenkor az éjszakák rövidek, sőt a Sarkkörön túl nincsenek is, így nem probléma a sátrat éjjel felverni, hiszen ugyanolyan világos van mint este.

Az idén is jó húzás volt Észak-Norvégiába utazni július elején, hiszen ott szép idő volt és 25 fokos meleg (ami melegnek számít Tromsø környéken), amíg Dél-Norvégiában végig esett az eső és árvizek voltak. Az idei versenyeken kb. 900-an vettek részt, majdnem kétszer annyian, mint két évvel ezelőtt. Ennek talán az volt az oka, hogy a veterán VB Finnországi északi részében volt és ezért a PWT rendezett egy úgynevezett Arctic Tour-t, amin sok veterán részt vett. Sok volt a külföldi versenyző is, főleg Finnországból, Orosországból, Svédországból jöttek futók, de azért voltak svájciak, kanadaiak és észtek is.

A verseny első két napját Narvik közelében rendezték meg, majd

az utolsó kettőt Tromsø környékén, 4 különböző térképen. Az első két nap terepén összesen csak 2 ösvény volt, gyér nyírerdőben, sok-sok nyílt és benőtt mocsárral, helyenként páfránnyal, ami nehezítette a futást. A pályák technikások voltak, és mindkét nap voltak hosszú átmenetek is, ahol útközben jól el lehetett veszni vagy le lehetett futni a térképről. Ez nekem majdnem sikerült is a második nap, mármint az elveszés és a térképről való lefutás is. Így nem is csodálkoztam azon, hogy a már úgymond nem komolyan edző Hanne Staff (aki különben 2 érmet is nyert a norvég országos bajnokságon szeptemberben), mindkét nap verte a mezőnyt.

A harmadik nap egy hosszú nap volt, annak ellenére, hogy középtávú pályák voltak – a nap folyamán átköltöztünk a Narvik környéki sátor táborból a Tromsø környéki sátor táborba, majd este kezdődött a verseny. Szerencsére utána volt egy pihenőnap.

A harmadik nap a verseny éjjel zajlott – és a turista tájfutók kedvéért az időjárás ezen a napon is kedvezett – így mindenki átélte az éjszakai tájfutást napfénynél. Az tulajdonképpen eléggé kellemetlen volt, főleg amikor a nappal szembe kellett futni, mert akkor nem láttunk semmit. A nap anynyira alacsonyan volt, hogy a nap sugarak a földdel párhuzamosak voltak, így az egyik pontomat nem is láttam, csak mikor mar 1 méterre voltam tőle.

Ezen a napon a terep egy része köves volt, ott ahol régen a tengerpart volt. Ez a rész technikailag is nagyon nehéz volt, dobott volt, köves volt, és nem volt egy ösvény sem az egész hegyoldalon. A köves övezet fölötti rész félig-meddig nyílt volt, nekem itt nagy nehezemre esett a térképről kiolvasni,

Színes Norvég térkép

hogy hol kellene lenni erdőnek és hol nem, a terepen mindenütt csak egyforma ritka nyírest láttam. Máig sem értem, hogy hogyan is találtam meg a hosszú átmenet utáni pontot. De másoknak is nehéz volt, itt voltam legközelebb a győzteshez (18 másodperc), és az eddig verhetetlen Hanne Staffot is megvertem.

Az utolsó nap vadászrajt volt. Hanne indult elsőnek, és én másodikként, 6 perccel mögöttem. Újból klasszikus távot futottunk, és újból meleg volt. Kemény pályát tűztek ki számunkra ezen a napon: 7,7 km-en 470 m szint volt. Számomra tiszta volt, hogy Hannet nem tudom utolérni, ezért inkább próbáltam biztosan menni. Ez nem mindenhol sikerült, ezen a napon is hibáztam vagy 5 percet, de Hanne sem futott hibátlanul, mert csak 1 perccel vert meg. Persze összetettben ő nyert fölényesen. A verseny után meg is jegyeztem, hogy ez a pálya „bajnokságra-méltó pálya” volt, kemény, technikás hosszú átmenettel és egy fárasztó mászással a pálya végén. Jövőre e terep közvetlen szomszédságában rendezik a norvég bajnokságot, ezért ez egyúttal jó teszt volt a jövő évi bajnokságra nézve. Befejezésésként csak annyit, hogy az idén sem csalódtunk a

Midnattsolgaloppenen, jó pályák voltak jó terepeken, a rendezők mindent megtettek a verseny zökkenőmentes lebonyolítása érdekében. Az idén is elmondhatom, hogy ide vissza kell térjek, újból kell futnom ezeken a csodálatos északi terepeken. És mindenki-nek meleg szívből ajánlom, hogy

ha eddig nem futott ilyen északon, hát akkor egyszer próbálja ki, mert érdemes. A verseny mottója: „Once in every orienteerer's life...”

Fey Zsuzsa

A Midnattsolgaloppen honlapja: <http://www.mg-norway.no/>
Eredmények: <http://www.bif.no/~lister/indexresult.htm>

A pálya vége

KISKUNHALASI EDZŐTÁBOR

2008. január 11-13.

Nyílt edzőtábor. Minden érdeklődőt szeretettel várunk!

Várható program

- Többféle hosszúságú „normál” pálya minden nap!
- Időt csak kérésre mérünk, a rajtokat koordináljuk.
- A bátrabbakra szombaton domborzati fázison futás, memóriapálya, majd vasárnap tömegrajtos farsta pályák várnak.

választható

Péntek	14.00–16.00	Kakas hegy	(normál pálya)
Szombat de.	9.00–11.00-ig	Kunfehértó	(domborzati fázis)
Szombat du.	14.30–sötétedésig	Harkakötöny	(memória pálya)
Vasárnap	9.00–12.00-ig	Tázlár	(tömegrajtos farsta)

Részvételi költség

szállás	1700 Ft/fő/nap
étkezés (szombaton meleg vacsora)	600 Ft/fő (egyételtel)
térképek	új: 300 Ft/db, használt 100 Ft/db
szállítás	Csak külföldi kérésre!
rendezési díj	200 Ft/fő

Jelentkezési határidő: 2007. december 30. (vasárnap)

Gera Tibor 6723 Szeged, Szent László u. 16/b
e-mail: gera.tibor@freemail.hu
gera@pc1.krudy-szeged.sulinet.hu
tel: 70/3824673

A határidő után jelentkezőknek nem tudom garantálni a részvételt!

Szeged, 2007. november 8.

Gera Tibor

OLVASÓINK KÍVÁNSÁGAI

A 25 éves Tájéoló jubileumi számának megjelenésekor felmérést végeztet a szerkesztőség az olvasók körében. Kell-e még ez az újság, milyen gyakran kell, miről szeretnének olvasni előfizetőink? Az Országos Csapatbajnokságon rendezett kiállítás keretében kiosztott kérdőíveket 91 olvasónk juttatta vissza a szerkesztőségnek, így az ő véleményük alapján szűrtük le az alábbi tapasztalatokat. Íme az egyes kérdésekre adott válaszok:

Kell-e továbbra is papíralapú újság vagy elég az internet?

Az olvasók túlnyomó többsége igényli a papíralapú újságot. Mindössze hárman mondták azt, nekik elég az Internet. Ők bizonyára csak a versenynaptár után érdeklődnek.

A Tájéoló évente 10 alkalommal jelenik meg. Kell-e ilyen gyakran, vagy elég lenne 8 vagy 6 szám évente?

Ebben a kérdésben már megoszlanak a vélemények. A megkérdezettek kétharmada az évi 10 megjelenés mellett voksolt, 20 főnek elég lenne az évi 8 szám és mindössze 8 fő jelezte, hogy 6 szám is elég lenne évenként. A szerkesztőségnek könnyebbé tehető a ritkább megjelenés, de elsősorban a versenynaptár és a versenykiírások miatt döntöttünk még 1992-ben a gyakoribb megjelenés mellett.

Ha minden szám ilyen színes lenne, mint a mostani 07/8-as, hajlandó lenné-e egy magasabb előfizetési díjat fizetni (kb. 5000 Ft/év)?

A megkérdezettek több mint kétharmada vállalna a magasabb előfizetési díjat, ha teljesen színes lenne az újság. Megvizsgáltuk ennek lehetőségét, különböző árajánlatokat kértünk, de sajnos 5000 Ft-nál is magasabb éves előfizetési díj jönne ki 600 előfizetőre számolva ebben az esetben. Ezt nem mertük jelenleg vállalni, így maradtunk a 8 oldal színes, 24 oldal fekete megoldásnál. Két esetben lehetne előrelépni: ha sikerülne pályázaton támogatást nyernünk (ez a bizonyítatlan megoldás), avagy az előfizetői létszámnak kellene elérni a 800 darabot. Ebben Ti tudnátok segíteni!

Milyen cikkeket olvasnánk szívesen? Versenybeszámoló, szakmai cikkek, térképekről, verseny előzetesek és naptár, szövetségi hírek, jegyzőkönyvek, egyéb – ezek voltak a részletkérdések.

Megmondom őszintén, az erre a kérdéscsoportra adott válaszok összetételén egy kicsit meglepődtem. Mindig úgy gondoltam, túl sok versenybeszámoló jelenik meg minden számban, de úgy néz ki, ez érdeklő legjobban olvasóinkat. Összesen 82-en voksoltak erre, míg 67-en a versenynaptárt és kiírásokat böngészik szívesen, 66-an olvasnák

nak szakmai cikkeket, 55 fő érdeklődik a térképek iránt és 22-en szívesen olvasgatják a szövetségi híreket, még a jegyzőkönyveket is. Többen megjelölték az „egyéb” címet is de nem írtak oda semmit. Akik viszont odaírtak valamit, az széles skálát ölel fel: interjúk különböző személyekkel, versenyzőkkel, elit pályák elemzése, világversenyek hírei, modern versenyszemlélet, diaktájfutás, stb. Úgy gondolom egy-egy alkalommal ezekről a témákról jelennek meg cikkek, de ezek szerint többet kell ezekkel foglalkozni.

Milyen verseny eredményeit közöljük? Országos bajnokságok, Budapest bajnokságok, kis versenyek (pl. szerdai), egyéb – ezek voltak a kérdések.

A túlnyomó többség (82 fő) az OB eredményekre kíváncsi, de a megkérdezettek fele a Budapest bajnokságok eredményeit is olvasgatja és mintegy 20-an a kisversenyek eredményeire is igényt tartanak. Többen olvasgatnák a nagyobb nemzetközi és nagyobb hazai kupaversenyek eredményeit is. A szerkesztőség az országos és Budapest bajnokságok eredményeit kívánja továbbra is közölni.

Vállalná-e munkát az újság előállításában? Cikkírás, szerkesztőségi munka, előfizetők toborzása, egyéb – ezek voltak a kérdések.

Legtöbben (26 fő) cikkírást vállalnának, ezek többsége abból a körből került ki, akik eddig is írtak cikkeket. Nagy örömünkre szolgált, hogy 8 fő szerkesztőségi, 7 fő pedig előfizető toborzási munkát is vállalna. A baj csak az, hogy legtöbben nem írták oda a nevüket és elérhetőségüket, pedig tudnánk munkát adni. Kérem jelentkezzenek!

Egyéb javaslatod az újsággal kapcsolatban.

Erre a kérdésre a válaszadók mintegy fele nem újabb ötleteket vetett fel, hanem elismerését fejezte ki és a lap további szerkesztését, megjelenését szorgalmazta. Többen szeretnének még több térképet és fényképet látni az újságban és több, versenyzőkről szóló riportot olvasnának szívesen. Továbbra is igénylik a DVD mellékleteket.

A szerkesztőség igyekszik megszívlelni és megvalósítani az olvasók részéről felvetett ötleteket, javaslatokat, igényeket. A lap színvonalát akkor tudna tovább emelkedni, ha a szerkesztőség kibővítésével, egy-egy részfeladatot – pl. interjúk készítése, a közelgő magyar VB-ről rendszeres híradás, előfizetők toborzása, stb. – valaki elvállalna. A technikai színvonalat pedig az anyagi lehetőségek függvényében tudjuk fejleszteni.

Köszönöm a részvételt a felmérésben és továbbra is várjuk bármely olvasónk véleményét, javaslatát a 25 éves Tájéoló jövőjére vonatkozóan.

Schell Antal

SZENZÁCIÓ AZ ÁRVERÉSEN (Raffelsperger tipometriai atlasza)

A cikkíró töprengései és egy új magyar nyelvű atlasz felbukkanása. Raffelsperger Ferenc találmánya, a tipometriai térkép. A sorozat a Hadtörténeti Intézet és Múzeum támogatásával jön létre.

Ebbe az év végi számba kb. negyedszáz szakmai írás után egy személyesebb hangú cikket terveztem írni, de két dolog megzavarta ezt. Rájöttem, hogy az, hogy mit szeretek a tájfutásban (leginkább a tájat, a futást és a tájékozódást), hogy mit nem szeretek a magyar tájfutásban (sajnos ilyenek is vannak), és hogy mi van a nyakammal (úgy néz ki, megúsztam az operációt és túl vagyok a nehezén), senkit nem érdekel, ezért visszatértem a térképes témához. A másik dolog, ami közbejött, az maga az aukció, de erről később. El kell még itt mondanom, hogy a sorozat befejezését komolyan gondoltam, csak többek, köztük – nem utolsósorban – a főszerkesztő, nyomatókos felszólítására folytatom.

Franz Raffelsperger Magyarországon született 1793-ban, a Pozsonytól ÉK-re levő Modorban (ma Modra, Szlovákia). Bécsi tanulmányai és külföldi utazásai után Bécsben postatisztviselő lett és nevéhez fűződik az osztrák posta átszervezése a harmincas években. 1848-ban újságot alapított Bécsben, amely dicstelen körülmények között hamarosan megszűnt. Ezután visszavonult a közélettől és 1861-ben Bécsben hunyt el.

Már postai alkalmazottként több térképet és könyvet publikált, majd 1837-ben szabadalmat kapott (kizárólagosságot Ausztria területén) a tipometriai térképnymotáásra, ezért 1840-

ben Leopoldstadtban (ma Bécs 2. kerülete) megalapította az Erste k. k. a. p. typogeographise Kunstanstalt (Első Császári és Királyi Kizárólagosan Privilegizált Tipoföldrajzi Műintézet) nevű céget. Ebben az időben a nyomtatott térképek nyomóformáit rézműszéssel, később kőrajzolóssal (litográfia) állították elő, ami igen időigényes munka volt. A feliratokat a térkép többi tartalmával együtt tükörírással kellett az iparosnak elkészítenie. (Aki részt vett november 21-én a Trek-séynetzseg-ben a MOM kitűnő parkversenyén, az együtt érez velük!) Raffelsperger újítása az volt, hogy a térképek névrajzát ugyanúgy szedéssel állítsák elő, mint a könyveket, ami sokkal gyorsabb és olcsóbb megoldás. Sok térképet adott ki Raffelsperger, néhányat közülük magyarul is. Egyetlen atlasz van a kiadványok között (Hazánkban csak a Hadtörténeti Intézet és Múzeum Térképtárában található meg!), amely szintén megjelent magyarul is, ennek lapjai kerültek kalapács alá a Szónyi antikvárium 18. könyvárverésén 2007. november 17-én. A gondos

leírás megérdemli, hogy teljes terjedelmében idézzük a katalógusból (illetve a honlapról)

443. Austria

– első tipometriai atlasz. Minden Kereskedők, Ügyviselők, Gymnasiumok, Iskolák és Ujság olvasók számára kiadta Raffelsperger Ferencz. 2. kiad. 15 rajzban a Cs. K. országos kimérések szerint festéknyomatban úgymint:

1. A Császárságnak közföldrajza (hiányzik)
2. Ausztriai főhercegség Szalzburggal
3. Magyar Ország Buda rajzával (hiányzik)
4. Magyar Ország Nagyvárad rajzával (hiányzik)
5. Magyar Ország Fiume rajzával (hiányzik)
6. Magyar Ország Zimony rajzával (hiányzik)
7. Csehország
8. Lengyelország Tarnov rajzával (hiányzik)
9. Lengyelország Lemberg rajzával
10. Lombard-Velentzei királyság
11. Illiria és Stiria
12. Dalmát Ország
13. Erdély
14. Morva határgrófság Szileziával
15. Tirolis

Bécsben, 1843. Csa. Kir. Szab. Első typogeographiai műint. Címlap és 9 térkép (15 helyett)

355 x 460 mm méretű (teljes méret: 420 X 540 mm.), halványzöld színezésű, dekoratív könyvomas térképlapok.

Nagyon ritka atlasz még így hiányosan is, a bibliográfiákban nem találtam. Fodor Ferenc 2. köt. 230. lapján nagyon dicséretesen írt Raffelspergeről: „Bécsben meghonosította a térképnek typográfiai sokszorosítását. Kiváló magyar érzelmű ember lehetett, mert bár térképe Bécsben jelent meg a magyar helyneveket kivétel nélkül magyarosan írta...” (Fodor is csak egy Magyarország térképről (4 X 750 X 970 mm.) tud,- ez az OSZK térképtár honlapján látható is, az atlaszt nem említi.)

Magyar aukciókon sem találtam, a Studio 2004. szeptemberi árverésének 342. tétele egy Erdély lapot indít és üt le nem kis sikerrel (44 000 Ft.)

Modern, erre a célra készített félvászon-kötésű mappában, a címlap kicsinyített képe az első táblára ragasztva. A térképlapok egyenként behelyezve. (Petró Dávid könyvrestaurátor munkája.) [kikiáltási ár] 80.000,- [ennyiért is kelt el].

(Ezúton köszönjük Szőnyi Endrének a szöveg és a hozzá készült két kép átengedését)

Érdekeség, hogy a térképek (részben) más címek szerepelnek, Lengyelország helyett (helyesen) Szilézia stb. A négy Magyarország térképlap magyar változatát, amely ebből a gyűjteményből is hiányzik, eddig sehol nem sikerült fellelni. Az Erdély térkép két változatát sikerült összevetni, köztük csak kis különbségek vannak: a térképen kívüli feliratokon (cím, jelkulcs stb.) kívül csak a nagyvárosok neve változik a térkép nyelve szerint. Az egyéb nevek (az elütésekkel együtt) és a térkép rajza azonos.

A térképek szép kivitellűek, a rajz

négyszínű könyvomat: barnák az utak, határok és a települések jelei, kék a vízrajz, sárgával emelték ki a közigazgatási határokat. Nagyon tetszetős a zöld színű pillacsíkozás. Mivel ezzel a színnel csak a domborzatot ábrázolták, nem zavarja a többi térképi tartalmat és sokkal plasztikusabb, mintha feketével lenne. Az ötödik szín, a fekete névrajz, tipometriával készült, ami szedett névrajzot jelent. Szántai Lajos nagyszerű könyvében (Atlas Hungaricus) jelszedésesnek fordítja a módszert, ami nem teljesen pontos, mivel csak betűket szedtek ezzel a módszerrel, jeleket nem, ez a nyomatokból egyértelműen megállapítható. Technikai okokból csak vízszintes és függőleges neveket tudtak szedni, ez a folyók, patakok nevével kissé zavaró. A módszer azért jelentős, mert a nyelvi mutációk, esetünkben a magyar változat sokkal könnyebben készíthetők el, mint a hagyományos nyomtatásnál. A rézlemezzől, nyomókörről ebben az időben még nem tudtak másolatot készíteni, tehát ha változtatni akarták pl. a cím nyelvével kellett tüntetni a régit, ami nagy munka volt, és természetesen az előző nem volt visszaállítható, csak ugyanilyen módszerrel, és az anyag sem bírt el túl sok javítást.

A tipometrikus eljárásnál egyszerűen kicserélték a kérdéses részt és bármikor visszatehették (vagy nem túl nagy munkával újraszedhették) az előzőt.

A magyar változat valószínűleg kis példányszámban készült és kérdéses, hogy hibás magyarságú felirataival egyáltalán eljutott-e a reformkori Magyarországra, vagy csak Bécsben árusították? A téves felirat a Széchenyi könyvtár címleiróját is megtevesztette, pedig a FÖLDRASZA felirat nem a FÖLDRAJZA, hanem a FÖLDABROSZA szó elírása (véleményem szerint). Ha lett volna pesti vagy budai szerződött kereskedő, azt a kor szokásai szerint feltüntették volna a nyomatokon. Pedig a magyar vásárlók kedvéért (egy másik térképen) még magyarosította is a nevet a kiadó Raffegy Ferencre. A hazai vásárlónak riasztó lehetett az Ausztria cím is, ezt akkor nem nagyon szerették. Valószínűleg ez magyarázza a magyar kiadás ritkaságát, még az osztrák atlaszkatalógusban sincs benne, pedig az gondosan feltünteti az idegen nyelvű kiadásokat is.

Hegedüs Ábel térképész
HM Hadtörténeli Intézet és
Múzeum Térképtára
hegedus.abel@hm-him.hu

MÉG EGYSZER 1954-RŐL

A bajnok önmagáról és a sportágról

A SPORTTÖRTÉNELEM rovat legutóbbi soraiban a III. Országos Egyéni Bajnokságról jelent meg száraz leírás, s a dobogósok fényképe. Az elmúlt két hónapban hiába vártam az egykori mezőny ma is elérhető tagjaitól visszaemlékező sorokat, válasz egyedül dr. Zomotor Ádámotól érkezett, akinek leveléből néhány részt ismertetek. Említésre méltó, hogy 1954-ben Zomotor Ádám előző évi bajnokként automatikusan résztvevője volt az egyéni döntőnek, s a mátramindezzenti megnyitón az ő tiszte volt a zászló felvonása és a versenyzők nevében a fogadalom elmondása. Az éjszakai verseny nehézségét azzal illusztrálja, hogy bár 213 hibaponttal fejezte be a szakaszt, ez a második helyet jelentette számára („Hermann Imre szenzációs 48 pontos eredményt ért el” - írja). Egyéni tragédiájáról ír a levél második részében: „Az éjszakai verseny egyik állomásán tejet adtak frissítőnek, ami már egy kicsit romlott volt a melegben. Ez nálam nagyon megbosszulta magát, mivelhogy előtte alaposan beepreztünk. A gyomorrontás most jött ki rajtam. Hányinger, szédülés, fejfájás fogott el. Még küzdöttem Szuhahutáig, ahová gyengeségem miatt keveregve 620 hibaponttal érkeztem meg. Itt elkapott egy zivatar, amit végigvártam, és csak utána indultam tovább. ... A következő állomást még elértem, de az állomásvezető /Szegvári/ innen már gyengeségem miatt nem engedett tovább. Megvártam a seprőt /a mai tájfutóknak: bonót/ és Thuróczy Lali támogatásával lebotorkáltam a Szénégető romhoz és onnan az autóbuszig. Parádfüredőre vittek, ahol vacso-

ra nélkül azonnal elaludtam.” (Tervünk, hogy az interneten, egy később közölt helyen elérhetővé tesszük az MTF SZ 1970. évi megalakulása előtti „őskor” eseményeiről tudósító újságcikkeket, visszaemlékezéseket, versenypályákat; a terv megvalósulása esetén a levél teljes terjedelmében elérhető lesz). Természetesen a győztestől, Hermann Imrétől is szeretttük volna hallani versenylemékeit. Ő válaszként egy 1981-ben született, a turizmusról szóló visszaemlékezéssel lepett meg. Ebből adok közre néhány gondolatot – néhány, emailben küldött adattal kiegészítve:

„1945-ben a csonka iskolaévben kezdtem középiskolai tanulmányaimat (a Szent László Gimnáziumban, osztálytársam volt pl. Moldova György, a párhuzamos osztályba járt Rockenbauer Pali és Palkovics Miklós, most agykutató akadémikus) és 1957 tavaszán végeztem vegyész-mérnökként, fél évvel később a tervezettnél, de hát 1956 őszén nem lehetett diplomázni.

Ebben a legfogékonyabbnak mondott ifjú korban megszállottan sportoltam, azaz turistáskodtam. 1946-ban cserkészként (Szt. Adalbert csapat, a Lokomotívban Vizes /dr. Vízkelety László/ volt a parancsnok) kóstoltam bele a természetben kószálás, az önállóan-is-képes-vagyok-rá érzés gyönyörűségeibe, majd 1948-tól a Budapesti Lokomotív turista egyesület tagjaként jártam az ország hegyeit, völgyeit. Sátoraljaújhelytől Szobathelyig megismertem az országot és szereztem első kézből tapasztalatokat, hol, hogyan élnek az emberek.

A tájékozási futás sportág korszakbeli változatát terepversenyzésnek hívták, hát abból is kivettem a részem. A terepversenyzés adott formájában elsősorban csapatsport, bár számos egyéni

Dr. Hermann Imre 2007-ben

versenyre is sor került. Alig volt a nyolc évben verseny, amin ne vettünk volna részt, és alig volt alkalom, hogy ne lettünk volna helyezettek.

... Mondom, megszállottként űztem a sportágot, ami azt jelenti, hogy évi 130-150 napot töltöttem kirándulással, versenyzéssel, és ez egyenértékű volt évi 1500-1800 km gyaloglással. Tehát kóboroltunk a magyar tájakon annyit, mintha az egyik évben elmentünk volna Budapestről az Atlanti-óceán partjára, másik évben vissza, persze gyalog, napi 20, 30, 50 km-es részletekben. Természetesen ment a gyaloglás mellett a kerékpáron, kajakon való természetjárás is, sziklamászás, barlangmászás, télen sízés. Sziklamászás címén megmásztuk az ország valamenynyit kavics-szirtjét – az Alpokhoz hasonlóan gondolom a szójátékot – és bújtok a hozzáférhető alpinista könyveket. ... És nagyon komolyan tréningeztünk, erős hittel, hogy egyszer nekünk is résznünk lesz az olvasott csodálatos élményekben.

... Szó sincs arról, hogy a turizmus különb volna bármely más sportágnál, csak azt gondolom, hogy ez az a sport, amelynek nélkülözhetetlen alapja: folyamatosan, minden helyzetben a társakra kell figyelemmel lenni.

Teljesítményeim alapján kiváló sportoló voltam, az 1952-es olimpiai bajnokokkal együtt kaptam az erről szóló igazolványt, a következő években érdemes sportolói címmel minősítettek, több-

SZLOVÁK-MAGYAR SZENIOR TALÁLKOZÓ

szőr voltam csapatban országos bajnok, 1954-ben én voltam az egyéni bajnok. Jószerivel fel sem merült bennem, hogy megszállott rajongással üzött turistáskodásomért mint sportteljesítményért pénzt is lehetne kapni vagy elvárni, hiszen szívesen fizettem volna én azért, hogy csinálhassam. Igaz, senki illetékesnek sem jutott eszébe, hogy ezt a sportágat is lehetne anyagilag támogatni, nem személyekre gondolok, hanem a körülmények javítására.”

Néhány további mondat, kiegészítésül, magyarázatképp: „Mivel én '56 után rögtön teljesen elszakadtam a sporttól, a „korszerű tájfutást” már nem értem. Bajnokságok részleteire tölem nem számítsatok, mert ilesztően nem emlékezem a versenyekre, azok részleteire. Én nem emlékszem „ellenfelekre”, sohasem akartam legyőzni senkit, én csak a legjobbkat akartam adni, amire képes vagyok. Többek között Holba Vilire sem versenyzőtársként emlékszem, hanem úgy, hogy a vonaton együttutazások alkalmával ő tudta a legtöbb és a legjobb vicceket mesélni. A túra/verseny teljesítményekről vezetett napló(i)mat '56 körül valaki kölcsönkérte és nem kaptam vissza. Aztán nem érdekelt a dolog, mint ahogy elkallódott az érem- és jelvénygyűjteményem is. Az 1954-es bajnokságra a díjként kapott bányász szobrocska emlékeztet.” E beszámoló mellé idei fényképet kértem az 1954. évi országos bajnoktól, amit közre adok.

Befejezésül jó egészséget kívánok a harmadik magyar egyéni bajnoknak, s meghívom a januárban esedékes következő Szenior Találkozóra, amelyet reményeim szerint néhány további, az 50-es években aktív tájékozódási versenyző is megtisztel jelenlétével, s ahol a jelenlévőknek alkalmuk lesz emlékezni a sportág első egyéni bajnokságaira (is). **AGY.**

A szenior találkozó visszavágójának eredménye:

Karszt Kupa 2. nap (Plesivec/Pelsőc 2007. 08. 10.)

pont	SZLOVÁKIA	MAGYARO.	pont	2	Hybal Ladislav	M65	Szabon János	1
1	Dudra Milan	M35	Dosek Ágoston	3	0 Olhava Ladislav	M70	Vörös István	2
2	Šmelik Ján	M35	Nagy István	4	4 Barcikova Renáta	W35	Kiss Teodóra	2
4	Barcik Peter	M40	Egei Tamás	2	3 Šmelikova Jana	W35	Cseresyés Ágnes	1
3	Lexa Matej	M40	Pápai János	1	0 Franková Jana	W40	Kármán Katalin	4
1	Rác Štefan	M45	Sramkó Tibor	2	2 Mazúrovvá Sonja	W40	Síkhegyi Gabriella	3
3	Polakovič Peter	M45	Vankó Péter	4	3 Kumová Iva	W45	Jenővári Gabriella	4
4	Mizúr Ján	M50	Bokros István	3	2 Polakovicová Elena	W45	Ostorics Zsuzsanna	1
1	Pijak Vladislav	M50	Hegedűs András	2	2 Májová Paulina	W50	Lévainé K. Rózsa	1
4	Máj Štefan	M55	Horváth György	2	4 Kavecká Sona	W55	Hegedűs Ágnes	2
1	Gajdošik Jozef	M55	Lux Iván	3	3 Juhasová Viola	W55	Kardos Rózsa	1
2	Šmelik Ludovít	M60	Nagy Arpád dr.	1	Σ: 51			Σ: 49

Az 1998. évi két találkozó végeredménye : Szlovákia - Magyarország 1:1 (18:23, ill. 23:22)

Az 1999. évi két találkozó végeredménye : Szlovákia - Magyarország 1:1 (12:19, ill. 30:29)

A 2000. évi két találkozó végeredménye : Szlovákia - Magyarország 0:2 (18:27, ill. 28:30)

A 2001. évi két találkozó végeredménye : Szlovákia - Magyarország 1:1 (10:18, ill. 26:19)

A 2002. évi két találkozó végeredménye : Szlovákia - Magyarország 1:1 (30:42, ill. 36:30)

A 2003. évi két találkozó végeredménye : Szlovákia - Magyarország 0:2 (26:35, ill. 37:41)

A 2004. évi két találkozó végeredménye : Szlovákia - Magyarország 0:2 (16:19, ill. 36:38)

A 2005. évi két találkozó végeredménye : Szlovákia - Magyarország 0:2 (25:31, ill. 33:40)

A 2006. évi két találkozó végeredménye : Szlovákia - Magyarország 0:2 (30:47, ill. 36:48)

A 2007. évi két találkozó végeredménye : Szlovákia - Magyarország 1:1 (33:52, ill. 51:49)

SÍTÁJFUTÁS

A rettenetesen sikerült tavalyi szezon után - amikor lényegében nem volt hazai verseny - igyekszünk kárpótolni a mezőnyt. Természetesen az időjáráson erőszakot tenni nem tudunk, de próbáljuk a hazai versenyprogramot úgy felépíteni, hogy kedvező körülmények között az eddigieknél is több és jobb versenyzési lehetőséget biztosítsunk.

A versenynaptár legfontosabb eseményei továbbra is a Magyar Bajnokságok lesznek, méghozzá a már bevált párosításban: rövid- és hosszútáv, illetve középtáv és váltó. De a szezon közel sem korlátozódik csak ezekre az eseményekre: tervezünk két Budapest Bajnokságot, egy miskolci versenyt, az ott egyébként is megrendezésre kerülő sima sífutóverseny mellett, illetve kedvező körülmények között további kisebb versenyeket is.

Versenynaptár

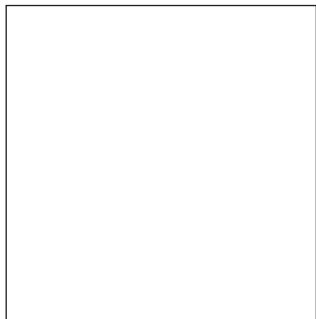
2008. 01. 05-06.	Magyar Bajnokság (Közép+Váltó) Eplény, HUN
2008. 01. 15-19.	Európa-bajnokság, Szenior Világbajnokság S-chanf, SUI
2008. 01. 19-20.	Budapest Rövidtávú Bajnoksága Dobogókó v. Galyatető, HUN
2008. 01. 26-27.	Budapest Középtávú Bajnoksága Budapest v. Galyatető, HUN
2008. 02. 02-03.	Szlovák Bajnokság (Közép+Váltó) Pezinok – Baba, SVK
2008. 02. 02-03.	Románia Bajnoksága (Sprint+Hosszú) Kalibáskő, ROM
2008. 02. 09-10.	Magyar-Szlovák Bajn. (Sprint+Hosszú), Mátraszentimre, HUN
2008. 02. 14-18.	Világkupa 3., Junior VB, Ifjúsági EB, BUL
2008. 02. 16.	Szlovák Kupa Kassa, SVK
2008. 02. 23-24.	Románia Bajnoksága (Közép) Nagybánya, ROM

TANULJUNK TÁJFUTNI LÉPÉSRŐL LÉPÉSRE (8)

„2-es szint - E”

Hogyan kell lerövidíteni a pályát és levágni a sarkokat?

A gyerekek azt gyakorolják, hogy hogyan kell rövidíteni, nem több, mint 100 méteren, két „korlát” között, esetleg a tájoló segítségével.



Gyakoroljuk az E lépést

Kövessük Janit

A vezető olyan átmeneteket fut, ahol természetes lehetőségek vannak a lerövidítésre.

A többiek megpróbálják a térképen követni az útvonalat.

Minden átmenet után, elemezték ki, hogy merre mentetek és miért.

Ez motivál és útmutatást ad.



Rövidítések – pálya

A pontokat úgy helyezzük el, hogy a „korlától” (attól az úttól, vezetéktől stb. ahol haladunk) láthatóak legyenek, így a versenyzők bátran nekivághatnak a sarkok levágásának a terepen keresztül.



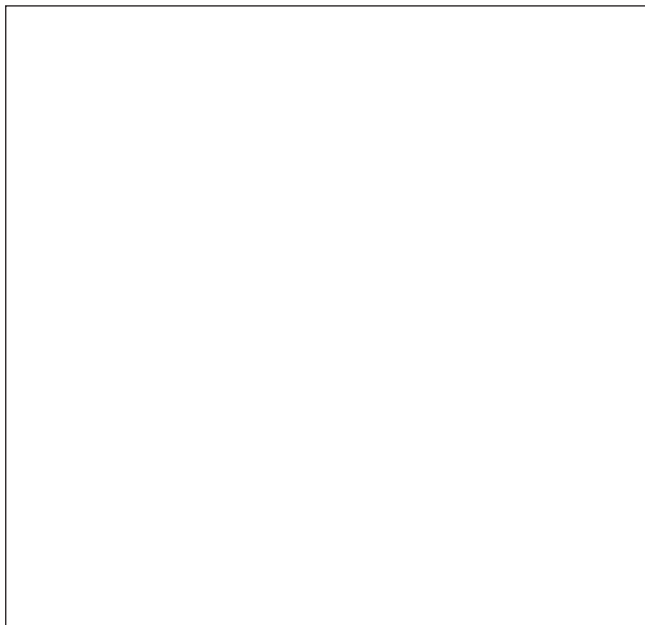
A E lépés tesztje

Tájfutó pálya – fussuk le a leg-rövidebb távot

Egy olyan pályát rakunk ki, amely tele van rövidítési lehetőségekkel. Ha lehet, küldjünk ki valakit, aki figyel, melyik gyerek próbál rövidíteni és melyik hasz-

Szalag vadászat

Útvonalkövetés egy olyan „pílanattal”, ahol le kell rövidíteni. Hogy könnyebb legyen, egy szalaggal kell megjelölni a rövidítés helyét, de az átvágás ne legyen hosszabb 20 méternél.

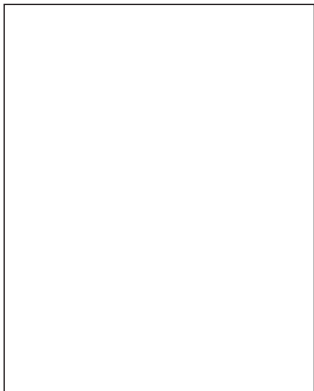




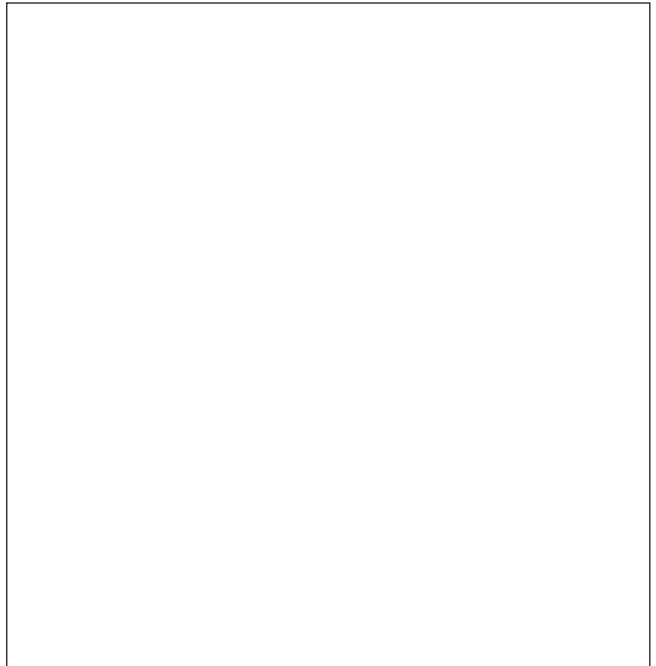
nálja még mindig mindenütt a korlátokat (utakat, vezetékeket, jelleghatárokat stb.).

Alternatív teszt

Rajzoljuk meg az útvonalkövetést több rövidítéssel. Ha jól végigment a gyerek a pályán, a rövidítéseket is beleértve, akkor meg tud mutatni egy jó pár pontot, ami az útvonalán volt. Ugyanakkor rakjunk ki egy pár „hamis pontot” is.



Akik a hamis pontokat mutatják, azok nem vágták le a rövidítéseket.



VERSENYNAPTÁR

December

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	
3	4	5	6	7	8	9
10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23
24	25	26	27	28	29	30
31						

Január

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30	31			

Február

H	K	Sz	Cs	P	Sz	V
				1	2	3
4	5	6	7	8	9	10
11	12	13	14	15	16	17
18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28			

Rövidítések:

Rangsorolók: /Kor/ kiemelt országos, /oR/ országos, /rR/ regionális, /-I/ nem rangsoroló; SI Sportident, R: rendező, Nh: nevezési határidő, C: nevezési cím, Nd: nevezési díj, H: helyszín, T: találkozó, VK: versenyközpont, K: kategóriák, Hsz.: helyszíni nevezés, I: információ.

Versenytavok: ht., nt., kt., rt., sp. (hosszútávú, normáltávú, középtávú, rövidített távú, sprint)

TÉLI NYÍLT EDZÉSEK, VERSENYSOROZATOK

Internet info: <http://www.orienteing.hu> (versenyek) és www.btfsz.hu (versenyek)

Várkúti hegyifutó versenysorozat. Időpontok: dec. 02, jan. 13, feb. 03. R: ESP. VK: a várkúti turistaház (megközelíthető Egerből a Noszvaj felé vezető úton 9 km, majd a várkúti elágazótól köves dózer-úton kb. 1,8 km. Parkolási lehetőség a turistaháznál. Egerből autóbusz indul 8:40-kor!). T: 10.45-ig a VK-ban, rajt 11 órakor. Nd: 500Ft/forduló (diákoknak 200Ft). C : fekete.zoltan@agria.hu vagy egrispartacus@atw.hu vagy Fekete Zoltán 3395 Demjén, Széchenyi u. 47. (T: 06-36-450771, este). A kijelölt futóköri 4100m/175m. K: F:N: -14(1), 14-18(2), 18-35(2;4), 35-(1;2;4). N: -14(1), 14-18(1), 18-35(1;2;4), 35-(1;2) (zárójelben a körök száma). I: a nevezési címeiken. Megj.: a turistaházban van szálláslehetőség, érdeklődni a 06-36-436681-es telefonon lehet.

Szorospataki téli hegyi futóversenysorozat. Időpontok: dec. 16, jan. 20, feb. 17. R: Bátorterenyé város Sportegyesületének Futó Szakosztálya. VK: Szorospatak Erdei iskola és Tábor (megközelíthető a 21-es főútról a Bátorterenyé-Nagybátony leágazótól kb. 7 km. A vasúton áthaladva a közüti táblák alapján. Pályák: A(12,2 km): F-18, F19-34, F35-49, F50-, N-34, N35-, B(6,7 km): FN: -14, 15-18, 19-34, 35-, C(2,1 km): FN: 10-13, 14-, D(700 m): FN-9. Nd: 600Ft/forduló (diákoknak 400Ft). Nevezés a helyszínen 9 órától 10.40-ig, rajt 11 órától. Megj. A városi uszodában kedvezményes áron fürdési lehetőség!!!

TTEV 2007-2008. Idén is folytatjuk a téli edzés-sorozatot. A „recept” a szokásos: kiváló vértesi terek (lásd alább), kiváló pályák (pályakitűző: Páhy Tibor). Az edzések szombati napokon lesznek, rajtolni 10-13 óra között lehet. A részvételi díj 500 Ft, 16 éves korig 250 Ft. A korábbiakkal azonos módon alkalmanként körülbelül 20 pont lesz kint a terepen, amikhez 3-8(-10) km hosszú pályakombinációkat javasolunk.

Minden egyes edzésről az internetes levelezési listán is előzetes információt adunk, két alkalommal: az edzés előtti hétfőn vagy kedden a részletes információk, csütörtökön este pedig egy utolsó értesítés (megerősítés, netán lemondás az aktuális időjárási helyzet függvényében) lesz olvasható. Ugyanezen okból hívható telefonszám: 06 30 922 3327

A tervezett program: 2007. december 1. Pusztavám (váltózás!) Üttörőház, 10-13 óráig.; 2007. december 15. Gránás; 2007. december 29. Csóka-hegy; 2008. január 12. Badacsony-hegy (Gém-hegy, déli rész); 2008. január 26. Gánt, Pap-völgy; 2008. február 9. Várgesztes; 2008. február 23. Öreg-Kotló-hegy Várunk minden régi és új érdeklődőt! Páhy Tibor és Kerényi Dénes

December 30-án: **BÜÉK KUPA** /-/. R: MOM. H: Hárshegy (Budapest). T: 9.30-10.30 között Húvösvölgyi Nagyret, Bobci padjainál. Rajt: 10.30-tól. K: Női: 0-18, 19-35, 36-, Férfi: 0-18, 19-35, 36-. Nh.: minél hamarabb(a helyszínen jelentkezőknek esetleg nem jut térkép!). C: bobci@hotmail.com, vagy Borosznoki László 1126 Bp. Hollósy S. u. 20. fax: 06-1-3559290. Nd: 500Ft/fő.

Ripszám Henrik emlékversen

Január 20. (vasárnap) 10 óra Húvösvölgy vill. végállomás

Február 6. **Évadnyitó parkverseny** (3Sz/1) R: BIMAHEV, Hsz. nev.

Találkozó a Babits Mihály Gimnáziumban (1046 Tóth Aladár u. 16-18) Parkolás a Tóth Aladár u. végén. BKV: A gyors 20-as busz „ABC áruház” megállójától É-ra 300m. A 125-ös és 126-os busz „Gimnázium” megállójától K-re 100m. **Jelentkezés** 14.30–18.00, nevezési díj 400.–Ft, diák és nyugdíjas 200.–Ft. Térkép: Káposztásmegyer-Dél, 1: 4000/1m, 2005. augusztus. Saját berajzolás helyszínen kívül, A/4 genotherm elvehető. Kis papírbóják, zsírkétra, időmérés SI-vel. Pályazárás: 18.30 (napnyugta 16.52) Fűtőtöltő, ingyenes csomagmegőrzés, WC! Inf: Hegedűs Ábel 06/20-91-14-014, abel.terkep@chello.hu

2008. évi 3SZ versenyek. A versenysorozat naptára készül, a február 13, 20, 27-i versenyek adatai a BTF SZ honlapjára kerülnek fel januárban, de a TÁJOLÓ 2008/1-es száma is közli!

Tájékoztatásul! A 2008. évi 1-es ill. 2-es lapszámok tervezett megjelenési ideje január vége ill. március első hete. Ennek megfelelően várjuk az első negyedévi nyílt edzések, versenyek kiírásait a NAPTÁR- rovat részére (az argaygyu@t-online.hu címre).

VILÁGBAJNOKSÁG MAGYARORSZÁGON

A másnapi döntőnek a Keszthelyi-hegység adott otthont. A Sátor-Magas fizikailag és technikailag egyaránt nehéz terepén Sötér János tűzte ki a döntő pályáit. A férfiak 14 km hosszú, 850 m szintkülönbségű pályán futottak, míg a nők 8,1 km-es pályájában 520 m szint volt. A férfi és női rajt különböző helyen volt, a Cél a várvölgyi országút mellett helyezkedett el. A versenyzők befutását mintegy 3000 néző követhette, köztük a 6-700 fős csehszlovák tábor. Az egyéni döntőt skandináv fölény jellemezte. A férfiaknál a norvég Berglia szerezte meg a győzelmet, Kiss Zoli kilencedikként fut be, Dosek a 18., Benedek és Lantos a 28. és 29. helyen végeztek. Ez volt az első vb, ahol magyar férfi versenyző a legjobb tízben végzett. A nők versenyében a svéd Kringstad fölényesen győzött, Rostás a 9. helyen futott be, míg Csökök a 27., Korsovszky a 37., Kiss Gabi a 41. helyen végzett. „Nem hibáztam – nyilatkozta a verseny után Rostás Irén - , viszont kicsit lassabbnak éreztem magam, mint máskor.” A mezőny végén induló Kiss Zoltán

nagyon izgalmas versenyt vívott a svéd Martenssonnal és a finn Sallinnel és végül sikerült a 9. helyet megszereznie.

A döntő estjén rendezett sportcsarnoki banketten minden résztvevő ország legjobb férfi és női versenyzője ajándékot kapott, amelyet Skerletz Iván, az MTFSZ főtítkára adott át. A következő napon volt a váltó terepbemutatója a Csácsi-erdőben, majd kiránduláson vettek részt a versenyzők.

A váltó Szentgotthárd közelében, Máriaújfalun, a Vöröshegy térségben került lebonyolításra, mintegy ötezer néző jelenlétében. Szoros eredmények születtek az izgalmas versenyen. A nőknél Svédország biztosan nyert, de a 4-6. helyek csak a befutóban dőltek el, a hazai váltó 6. lett. A férfiaknál Norvégia szerezte meg a győzelmet, itt a 2-4. helyek dőltek el a befutóban. A magyar férfi váltó szintén a 6. helyen végzett. Kíváncsi szerepeltek a csehszlovákok, miután mindkét váltójuk ezüstérmes lett.

Aki többet szeretne tudni a 83-as világbajnokságról az a Tájéoló korábbi számaiból tájékozódhat.

1983. szeptember 1-4. Zalaegerszeg

Néhány hónapos szünet után folytatjuk a tájfutó világbajnokságokat bemutató sorozatunkat. A 10. VB-ről különösen sokat lehetne írni, hiszen minden hazai versenyző és sportvezető öröme ezt a világbajnokságot Magyarország rendezte.

Az MTFSZ a VB Technikai bizottságának vezetésével dr. Szarka Ernőt, a Szervezési bizottság vezetésével dr. Fekete Jenőt bízta meg. A VB Szervező titkára Peiker György volt. A VB edzőtáboraira és magára a három versenynapra összesen 27 térkép készült. Újdonság volt, hogy első alkalommal kellett elődöntőt rendezni az egyéni számban. Mindhárom verseny (selejtező, döntő, váltó) térképe 1:15 000-es méretarányú volt, 5 méteres alapszintközzel. A világbajnokságon négy világrész 23 országából álltak rajthoz a versenyzők.

Az egyéni verseny selejtezője Nova környékén, viszonylag könnyű, gyors terepen került lebonyolításra. A férfiak 12,7 km, a nők 7,9 km hosszú pályákon futottak. A pályakitűző Palatinszky János volt. Nagy örömünkre valamennyi versenyzőnk a döntőbe jutott: a fiúknál Dosek 7., Benedek 14., míg Kiss Zoli 2., Lantos 3. a másik futamban. A lányoknál Korsovszky 15., Rostás 17., míg a másik futamban Csökök 6. és Kiss Gabi éppen a 25. helyen végzett, és így ő is tovább jutott.

Színes 1983-as VB-térkép

A Tájéolóban a VB előtt és után összesen 22 cikk jelent meg a világbajnokságról! Úgy gondoljuk, nemcsak az érdeklődők, de a 2009-es VB rendezői és leendő versenyzői is sok hasznos tapasztalatot szerezhetnek ezekből a cikkekből. Íme a választék:

VB előzetes – Megkérdeztük az MTFSZ főtitkárát: Skerletz Ivánt (1983/1)

VB előzetes – Tiltott területek - Megkérdeztük dr. Fekete Jenőt, a VB Szervező bizottság vezetőjét (1983/2)

VB előzetes – Válaszol: dr. Szarka Ernő, a VB Technikai bizottság vezetőjét (1983/3)

VB előzetes – Válaszol: Monspart Sarolta szövetségi kapitány (1983/4)

VB előzetes – Válaszol: Hegedüs András, a 3. VB edzőtábor technikai vezetője (1983/5)

VB előzetes – Válaszol: az IOF Technikai tanácsadója (1983/6)

VB előzetes – Válaszol: Peiker György, a VB Szervező titkára (1983/7)

Monspart Sarolta: Felkészülés a VB-re (1983/7)

A X. Tájékoztató Futó Világbajnokság programja (1983/8)

VB előzetes – ismét válaszol dr. Fekete Jenő (1983/8)

Még egyszer megkérdeztük dr. Szarka Ernőt, a Technikai bizottság vezetőjét (1983/8)

Dr. Vízkelety László: Skandináv győzelmek, értékes magyar helyezések (1983/9)

Dr. Krasznai István: A világbajnokság egy nemzeti ellenőr szemével (1983/9)

Laczkó Tamás: Egy pár gondolat aVB-ről – utólag (1983/9)

Pintér István: Világbajnokság sajátos szemszögből (1983/9)

Monspart Sarolta: A váltó VB értékelése (1983/10)

Monspart Sarolta: Részvételünk a X. Tájékoztató Futó VB-n (1983/10)

A Tájéoló kérdéseire válaszol: Vekery Zoltán, a VB váltóversenyének egyik térkép helyesbítője és pályakitűzője (1983/10)

Vértés György: Pontőr voltam... (1983/10)

Lux Iván: Gépi időmérés a VB-n (1983/11)

Sötér János: Sátor-Magas '83 – Gondolatok a VB döntő térképének helyesbítéséről, rajzolásáról... (1983/12)

Dr. Kiss Endre: Volt egyszer egy világbajnokság (1984/1)

NŐK

Sátor-Magas

8.1 km / 520 m / 18 - 55 (77) induló

- | | | |
|------------------------|-----|--------|
| 1. Annichen Kringstad | SWE | 68.32 |
| 2. Marita Skogum | SWE | 76.05 |
| 3. Annariitta Kottonen | FIN | 76.11 |
| 4. Brit Volden | NOR | 76.26 |
| 5. Jorunn Teigen | NOR | 77.15 |
| 6. Ellen-Sofie Olsvik | NOR | 78.05 |
| 9. Rostás Irén | HUN | 78.53 |
| 27. Csökör Irén | HUN | 93.57 |
| 37. Korsovsky Ágnes | HUN | 101.54 |
| 41. Kiss Gabriella | HUN | 105.09 |

FÉRFIAK

Sátor-Magas

14.0 km / 850 m / 24 - 55 (89) induló

- | | | |
|-----------------------|-----|--------|
| 1. Morten Berglia | NOR | 96.31 |
| 2. Øyvind Thon | NOR | 98.51 |
| 3. Sigurd Daehli | NOR | 101.00 |
| 4. Tore Sagvolden | NOR | 101.03 |
| 5. Kari Sallinen | FIN | 102.29 |
| 6. Jaroslav Kacmarcik | TCH | 104.21 |
| 9. Kiss Zoltán | HUN | 105.40 |
| 18. Dosek Ágoston | HUN | 113.02 |
| 28. Benedek István | HUN | 116.59 |
| 29. Lantos Zoltán | HUN | 117.07 |

VÁLTÓ

Máriaújfalu, Vörös-hegy

7.8 - 8.2 km / 10 - 17 váltó

NŐK

- | | |
|--------|--------|
| 1. SWE | 190.25 |
| 2. CZE | 196.54 |
| 3. DEN | 204.45 |
| 6. HUN | 210.39 |

Kiss Gabriella 49.28; Rostás Irén 54.23; Kaló Mariann 51.02; Csökör Irén 55.46

FÉRFIAK

11.0 - 11.8 km / 16 - 22 váltó

- | | |
|--------|--------|
| 1. NOR | 232.29 |
| 2. TCH | 234.17 |
| 3. SWE | 234.21 |
| 6. HUN | 244.00 |

Lantos Zoltán 59.58; Széles Gábor 61.49; Dosek Ágoston 56.47; Kiss Zoltán 65.26

Kiss Zoltán a selejtezőn

**Hátsó
borító**